

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

II том

*Под редакцията на
ВЛАД ПАШОВ*

СИЛА И ЖИВОТ
Бургас 1996

Настоящият сборник съдържа беседи от Учителя /Петър Дънов, 1864-1944/ държани през периода 1933-1934 година, издавани периодично във вестник "Братство". Те са редактирани и предоставени за печат от Влад Пашов - ученик на Учителя, взел живо участие в процеса по съхраняване и отпечатване на Словото му. Предлаганата тук книга е втора част от три томник, който обхваща всички беседи на Учителя издадени във в. "Братство".

© ИК СИЛА И ЖИВОТ, Бургас
ISBN 954 - 8146 - 17 - 7 (т.2)

БРАТСТВО И СЕСТРИНСТВО

С разбраните страдания животът се удължава, а с неразбраните страдания животът се скъсява. Също така е и с радостта. С разбраната радост животът се удължава.

У умния, при страданията животът се увеличава с една единица, а при радостите с две единици. А у глупавия, при страданията животът му се намалява с една единица, а при радостите се съкращава с две единици.

Има хора, които са надарени с богати чувства, любящи сърца, но не знаят как да ги употребят, не знаят какво нещо е любов и живеят безразборно. Любов, която не увеличава живота не е любов.

В любовта има страдания и радости. На земята е така. Любов, която не се придружава с радости и скърби, не е истинска любов на земята. И ако страданията, които придружават любовта, не увеличават живота с една единица, а радостите с две единици, това не е разбрана любов.

При неразбраната любов животът се съкращава и човек много скоро умира. При неразбраната любов достатъчно е човек 10 пъти да се влюби и на десетия път ще свърши, а при разбраната любов животът се удължава.

Човек е по образ и подобие на Бога. Ако се влюбиш в един човек като човек, ти си се влюбил в човека, а пък ако се влюбиш в Божественото в човека, ти си се влюбил в Бога. Ако си се влюбил в неговите добродетели, ти си се влюбил в Бога, а пък ако си се влюбил в човешкото, тогаз си се влюбил в човека.

Много малко хора се ръководят сега от глуда; повечето хора се ръководят сега от апетита. И всички хора искат да бъдат сега пълни, тлъсти. Но апетитът не е меродавен в природата. Меродавен е гладът. Гладът удължава живота, а апетитът го скъсява. И в нашите чувстваване трябва да се водим не от апетита, а от глуда. Ти искаш много да те обичат. То е голямо нещастие. Да искаш много да те обичат, това е апетит; да искаш малко да те обичат, това е глад. И ако приложиш любовта по глуда, тя никога не отслабва, никога не се изменя. А пък ако тя се води по апетита, тя отслабва.

В природата съществува един закон: Сестрата определя възлюбената на брата си, и братът определя възлюбения на сестра си. Ако сестрата не обича своя брат, тя никога няма да намери своя възлюбен, понеже нейният възлюбен върви по линията на нейния брат. И ако братът не обича сестра си, той никога няма да намери своята възлюбена, понеже неговата възлюбена върви по линията на сестра му. Това е велик закон, важещ за целия свят.

Помнете това: Любовта не е достойние само за едно сърце, само за един човек, любовта е достойние само за Божественото сърце. От него се разлива навсякъде, по всички форми.

Ако ти си в това течение на Божествената Любов, ти можеш да разбереш любовта. Тази любов, която не е минала през Божественото сърце, тя не е вярна любов.

А коя любов не е минала през Божественото

сърце? Ако онзи, който ти е казал, че те обича, не е готов да се жертва за тебе, тая любов не е минала през Божественото сърце. А ако е готов да се жертва, тая любов е минала през Божественото сърце. И ако ти си готов да се жертваш, твоята любов е минала през Божественото сърце.

Не да угаждаме на хората. Но когато аз работя за повдигане на другите, и същевременно и Божественото в мене се повдига, аз за тая любов говоря. И в очите на тая любов няма никакви противоречия; в нея няма никакви съблазни.

Любовта, която съблазнява, не е минала през Божественото сърце, това трябва да го знаете. Любовта, която не съблазнява, е Божествената Любов.

Сега вие искате да бъдете щастливи. Не търсете да бъдете щастливи като отидете на небето. Тук на земята, ако не сте щастливи, не знам, дали ще бъдете щастливи като отидете на небето. Божественото е сега. Каквото е на земята, такова ще бъде на небето. Каквито са караниците на земята, такива ще бъдат караниците на небето. Небето си има и опакa страна. То е адът. Ще те турят тогаз в ада.

Тая любов, която е минала през Божието сърце, е проникнала в сърцето на всички велики души и е дошла на земята; дръж тая любов, тя е истинската любов.

Христос като дойде на земята, Той искаше да основе братство и сестринство. Защото братът и сестрата - това са два стълба, това са две основи, върху които почива целият живот на човека. Ако човек спазва качества на брата, той всякога ще има помощта на когото и да е. И ако една сестра знае, какво е предназначението на една сестра, какво нещо е сестринството, тя всякога ще бъде щастлива. Човек сам никога не може да бъде щастлив. Общото, Божественото е възможността, към която човек се стреми.

Всички хора са дошли на земята да се учат от

този живот, който е на земята. Този живот на земята е най-добрият за този момент. В бъдеще ще има по-хубав живот.

Братът подразбира сестрата. Братът без сестрата не е брат. И сестрата без брата, не е сестра. Братът, който няма сестра, не е брат. И сестрата, която няма брат, не е сестра.

Ти си се обезсърчил, казваш: „Животът няма смисъл.“ Разумността ти казва: „Аз, Който се грижа за бръмбара и го карам да хвърчи, ще се погрижа и за тебе. Бъди толкоз смел като него.“

Ако ти не можеш да се радваш на един бръмбар, на една риба, на една овца, на едно дете, този е животът на апетита.

И ако братът разбере, какво нещо е сестрата и сестрата разбере, какво нещо е братът, и двамата ще разберат, защо са създадени в света. Това е великата идея, която предстои да се разбере в бъдеще.

Беседа от Учителя, държана на 24 декември 1933 г.

СПЕШНИТЕ ВЪПРОСИ В ЖИВОТА

Всеки човек е една част, един орган на един велик организъм, на една целесъобразна система и е подчинен на законите, по които стават процесите и явленията в тази система. Той е свободен до толкова, доколкото действа в съгласие с тези закони. Но понеже съвременният човек не върви в съгласие с тези закони, той не е свободен. И човек не може да бъде свободен, докато това, което има може да му се вземе. Свободата съществува само за свършените, които са господари на това, което имат, но те вървят напълно в хармония със законите на природата, вложени в системата на техния организъм. Някои мислят, че като вярват в Бога, ще се спасят. Не, това нищо няма да им помогне. Те може да вярват, но щом умират, те са обикновени хора и не са свободни.

Съвременните хора, които мислят, че много знаят, искат да бъдат авторитети за всичко и да коригират природата. Но частта не може да бъде авторитет за цялото. И в този си стремеж, да коригира природата, човек си създава големи противоречия и

несгоди и се чуди после, откъде му идват нещастията. У човека има скрити сили, които ако се развият, ще му дадат възможност да влезе в разумно и хармонично общение с природата, да разбере нейните пътища и да избегне ненужните страдания и противоречия в живота си; тогава той ще може да разреши правилно всички въпроси и задачи, които животът му слага.

Има и спешни въпроси в живота, които не търпят отлагане. Например, какъв ще бъде краят на нашата земя, колко е далеч краят на вселената от нас, какво има на Слънцето и пр., това са ред въпроси, които са интересни, но не са спешни, не са належащи. Но има спешни въпроси, от които зависи нашият живот и развитието ни. Такива въпроси са: как да дишаме правилно, как, какво и кога да ядем, как да мислим, как да чувстваме, как да постъпваме, как да задържаме знанието и силата си, как да живеем в хармония със законите на природата и какви да бъдат отноше-нията ни с нея и с близките ни.

Има един специфичен начин за правилно дишане. Да се диша правилно, това е цяла наука, която малцина знаят сега. В Индия йогите имат цяла система за дишане. Те го наричат дълбоко дишане, но това е едно специфично дишане за придобиване на безсмъртния живот. Чрез правилното дишане човек може да придобие безсмъртие. В това се състои и дълбокият смисъл на дишането. В средните векове това дишане го наричаха придобиване еликсира на живота. Има един еликсир на безсмъртието в света и неговото придобиване е свързано с въздуха. Той се отделя по един специфичен начин на дишане.

Има два вида прана във въздуха. Едната носи зараза - това са известни енергии, които произвеждат горение в организма и по такъв начин нарушават равновесието на функциите и процесите, а има и друга прана, която възстановява равновесието на силите в

организма и произвежда подмладяване. Това е именно жизненият еликсир. Той се намира във въздуха, светлината и водата. Но трябва да знаете, как да го отделяте оттам. Затова е необходимо да знаете, как да пиете водата, как да дишате въздуха и как да приемате светлината. Трябва да имате известни разположения за това, трябва да имате известни методи и начини, защото може да пиете вода, да дишате въздух и да приемате светлината, но да имате обратни резултати. Всички онези, които са приложили методите на йогите в Европа, са имали повече вреда, отколкото полза. Най-после разбраха, че тези методи са неприемливи за хората от Европа. Тази вреда се дължи на неразбирането принципа, върху който е обосновано това дишане.

Много хора сега искат да изучават тайната на природата, за да ѝ станат господари. Но природата не се нуждае от господари, а от слуги. Който иска да изучава тайните на природата, трябва да ѝ стане служител. Този закон са го разбрали още в древността и всеки, който е искал да бъде учен, той е трябвало да разбира закона на служенето. Само по пътя на служенето човек може да се добере до великата наука на Любовта. А сега хората като не разбират същността на Любовта, смесват я с разни чувства, страсти и удоволствия. Това не е никаква любов, но е един процес на разлагане, един процес носещ смърт. Любовта е един непреривен творчески процес в природата, но тя е същевременно една много опасна сила за невежите. Човек трябва да бъде внимателен, когато се занимава с нея, понеже може да пострада, тъй както химикът в лабораторията си е в опасност, когато работи със силни киселини и не е внимателен. Любовта е най-опасната сила, която не позволява да си играят с нея. Речеш ли да си играеш с нея, ти ще намериш края на живота си. Като туриш една презграда на любовта, тя

ще я разруши и ще те завлече. Речеш ли да ограничиш Любовта, ще си създадеш цяла система от ограничения, които раждат в резултат насилие.

Природата е много щателна и затова, като се роди един човек тя ще почне да го изпитва, за да види, колко ще бъде полезен за Божествения живот. А вие мислите, че сте дошли на земята на угощение и да си уреждате щастието.

Човек е дошъл на земята да се учи и да свърши една определена работа, колкото и да е тя малка или голяма. Всеки е член в организма на природата и ако разбере своето предназначение, тя ще му даде всички възможности за постижение на това, което желае. Но отделили се човек от пътя, начертан му от природата и има ли други стремежи, освен посочените му от нея, очаква го смърт.

Има два пътя, по които може да върви човек към усъвършенстване. Пътят на мисълта е по-хубав и по-сигурен. Ако вървите по пътя на действието, вие уреждате живота си само в известни граници. А изисква се една широка мисъл, за да схванете своите отношения не само към своите баща и майка, но и отношенията си към всички и към цялата Природа. Сега аз говоря на онези, които са дошли до едно вътрешно пробуждане и прозрение, а които не са пробудени, на тях няма какво да говоря. На житните зърна, които още не са посетили, няма какво да говоря за светлината и живота и за мъчнотите, които има да срещнат. Те са си добре в хамбара и няма да разберат какво им говоря. Но тези, които са посетили, аз се спирам при тях и им разprávям за големите страдания, през които ще минат, за влиянието на светлината и топлината върху стремежа им и за крайния резултат на техния живот. На тях аз им казвам: Ако имате вяра и воля, вие ще излезете в един прекрасен живот, който ще разбирате и ще бъдете доволни от него.

Хубавото в живота седи в онова полезното, което придобиваме. Ако живеем и нищо полезно не придобием, такъв един живот няма смисъл. За да има разумни придобивки, преди всичко човек трябва да се научи да диша правилно, да се храни разумно, да възприема светлината правилно, да се научи как да мисли, чувства и постъпва правилно. Това е цяла една философия, която ще осмисли живота ви и тогаз всички пътища в живота ще ви са отворени. Когато станете сутрин и сте неразположени, трябва да знаете, от какво произтича вашето неразположение. Щом си неразположен, трябва да знаеш, че в твоята симпатична нервна система има сили, които трябва да изхвърлиш навънка. Един от най-лесните методи за това е, да имаш една малка мотичка и да копаеш около цветята в някоя градина около половин-един час, докато тази енергия се трансформира в земята. Така ще добиеш приятно разположение. Щом добиеш добро разположение, не копай повече, защото ще дойде друго, лошо от първото неразположение. Това е една нова система за възпитание, много ефикасна и с много малко разходи. Така се цери песимизма и всички други негативни състояния, които се дължат на негативната земна енергия, която с копането се поглъща от земята.

В живота си човек се натъква на ред страдания и противоречия, от които трябва да се освободи. А за да се освободи човек от страданията, трябва да разбира законите на живота. За да се освободи от всички страдания завинаги, човек трябва да възприеме Божествената Любов и Мъдрост и да ги тури в действие. Трябва да вложим и Божествената Истина в себе си и ще бъдем свободни от противоречия и страдания. Това е цяла една система от знания, нужни на човека. Единствената реалност в света, от която произтича всичко съществуващо, е Любовта; единс-

твеният път, по който тази реалност се изявява, е Мъдростта; единствената форма, в която тази реалност се облича и действа в живота, е Истината, с която човек трябва да работи. Ако нямате реалността - Любовта, ако не знаете пътя на Мъдростта и ако нямате за образец формата на Истината, в която работи реалността, какво ще постигнете? Само чрез приложение на Любовта в живота ни ще можем да влезем във връзка със съвършените същества и ще разберем нашия целокупен живот; ще добием онова велико познание за строежа на човека и за неговото отношение към Природата. Ще разберем значението на различните части в тялото на човека и тяхното отношение към силите на Природата. Тогава всеки орган в организма на човека ще добие съвсем друг смисъл и ще схванем неговото истинско значение и службата му.

Проверявайте вашето знание, проверявайте вашата вяра, проверявайте вашата сила, за да не останете излъгани във вашите надежди. Проверявайте дали сте в правия път, за да не живеете в самозаблуждение. Не уповавайте на никакви ренти и осигуровки, а уповавайте на вашия ум, на вашето сърце, на вашата воля и на вашите ръце. Уповавайте на това, което вие знаете и можете да направите, а не на това, което другите са ви казвали. Човек трябва да изкарва прехраната си с труд, а не да очаква от другите.

Човек най-първо трябва да се занимава със себе си, не със своята личност, но със себе си като космична единица. За да има успех в това направление, трябва да обича Бога и после ближния си. Обичта към ближния е само проверка да знаеме колко обичаме Бога. Казва се в Писанието: „Да възлюбиш ближния си като себе си“, т.е. като Бога в себе си.

Бог, Аз и ближен - това е едно троеличие, това е домът, това е бащата, майката и синът. И ако до-

мът не е така съграден, в света не може да има
никакво щастие. Майката и бащата са вътре в нас.
Тъй ра-брано, туй Божествено учение има известно
приложение и няма да има противоречия в живота.
Това са спешните въпроси, които всеки трябва да
разрешава и върху което чисто разрешение може да
изгради своето бъдещо щастие.

Беседа от Учителя, държана на 2 юли 1933 г.

УСЛОВИЯТА НА РАЗУМНИЯ ЖИВОТ

Животът, светлината и свободата това са качества и атрибути на Мъдростта. Сегашното схващане на тези атрибути на Мъдростта е схващане на деца.

Сегашният живот, както се проявява, е аномален. Това не е живот, а мътна вода, в която се раждат всички микроби. Да вземем за пример характера на човека. Характерът, това е един сбор от усилията на умствените способности, на чувствата и на волевите действия, от създание мира досега. Във всяко едно съществуване човек е придобивал по малко и е съграждал характера си. Сегашните религиозни и учени не приемат, че човек е съществувал и по-рано и че се преражда. За тях това е еретично и глупост. Но аз съжалявам всички учени и религиозни, които не са съществували по-рано. И аз говоря само на тези, които са съществували.

Един път се ражда човек от Бога, а много пъти се преражда, докато се усъвършенства. Съвременните хора са се отклонили от правилния начин на мислене и затова не могат да схванат тази истина. И с тези си криви разбирания те са си създали един свят на хаос и дисхармония, в който природата не се меси. Това е

светът на човешката фантазия и мечти, на човешкото тщеславие, гордост и безумие. И в този свят всеки сам си приема заплатата - защото всеки носи послед-ствията на живота си като един неизбежен отзвук на самия него. Защото всеки, според мисълта си, си създава и съответните форми на проява.

В света на хората съществуват две раси, които са диаметрално противоположни по стремежи и разбирания и от това се раждат всички конфликти. Едната раса, това са потомците на библейския Каин, а другите са потомци на Авел и Сит. Каиновците се отличават по това, че искат да управляват, да убиват, да ограбват и да живеят от труда на другите. И понеже те по-рано бяха завладели земята, когато дойдоха Ситовците, Каиновците взеха надмощие над тях и ги подчиниха. И всички управляващи днес са Каиновци, а Ситовците, които бяха заробени, станаха работници и почнаха да обработват земята. Така че, причините за съвременните социални кризи се крият далеч в миналото. Каин и Авел са родени от една майка, и от двама бащи. Според окултната наука, в онова време, когато Адам е бил в рая, извън рая е съществувала друга една раса. И от тази раса е дошъл черният агент, наречен в Писанието сатана, който прелъстил Ева и от него се ражда Каин. При тази външна раса се е учил Каин и от тях той е научил насието, убийството и пр. и в него се заражда гордостта, тщеславието да управлява земята. И той убива брата си, за да му вземе богатството. Ще попитате: защо така? Ако Природата е допуснала греха, това не е слабост, а за да се прояви нещо по-велико от това, което е.

Според окултната наука, човек по-рано е живял на една друга земя, където е бил във връзка с по-напреднали същества, които някои наричат ангели. Но ако четете Сведенборг*, той изкарва, че и ангелите са

* шведски окултист от 18 век /бел.ред./

от човешко потекло, само че са по-напреднала раса. Те са били една човешка раса, която е предшествала настоящото човечество в своето развитие. Има членове и от сегашната раса, които са кандидати, да влязат в ангелския свят - това са светите. Но за да влязат хората в ангелския свят, не трябва нищо да остане от техните слабости и да се развият всички сили и способности, които сега са като пъпки, които чакат своето време да се разцъфтят. Когато се разцъфнат и развият в своята пълнота тези способности, хората ще реализират Царството Божие на земята. Ще дойде Царството Божие на земята, но земята трябва да мине през огън да се пречисти и да се изменят условията. И от съвременната цивилизация с нейните църкви, болници и пр. няма да остане нищо помен. В бъдещата култура ще имаме лекари за здравите - а болни няма да има, защото хората ще знаят как да живеят и всяка болест ще се парализира в нейния зародиш.

Така че, за да се подобри животът, необходимо е преди всичко едно ново разбиране на живота. А сега искат да подобрят живота, без да изменят разбиранията си, начините на живеене и условията, при които се развива животът. А това е невъзможно, защото големите противоречия, които съществуват днес, произтичат от различията в материалните интереси, а те се обуславят от разбиранията ни за живота.

В новите разбираня всеки, който има повече блага, отколкото са му необходими, ще ги раздели с тези, които нямат. По този начин ще се пристъпи към ликвидирание с греха. А докато съществува грехът, не може да има мир и хармония в света, не може да има истинска култура. И хората не могат да се обичат, докато съществува грехът. Грехът е една проказа, а не може да се обича човекът на проказата,

не може да се обича човекът на престъплението - неговите постъпки не можеш да обичаш. Може да се обича само възвишеното, благородното. Най-първо човек трябва да си създаде една красива форма. Лицето и цялото му тяло трябва да изявяват онова Божественото, което работи в него. Хубавите мисли и желания създават красиви форми, защото в Природата съществува един закон, според който не могат да се избегнат последициите на мислите, желанията и постъпките. Никой не може да избегне от този закон. И Адам в рая попадна под ъгъл. Този закон не е жесток, а справедлив, защото не прощава, но дава възможност на човека да изправи своите погрешки. И силата на човека седи в това, да изправи погрешките си, а човек може да изправи погрешките си, когато има един висок идеал, към който да се стреми, или когато има един жив морал.

Не е въпросът само да вярваме в Бога, но се искат едни отношения на любов и взаимопомощ. А любовта иска жертви - да направиш нещо за Бога. Любовта иска служене, а не господаруване. И когато хората дойдат да служат на Любовта, земята ще се преобрази и те ще влязат да живеят в един много по-красив свят, който не е във въздуха и фантастичен, а е един реален свят. Това е един свят, в който няма гниене, а е свят на пълна хармония и чистота. Той е тъй хармоничен, че планините и равнините, моретата и реките са разпределени много хармонично, защото на нашата земя, те не са разпределени както трябва. И в този свят, за който ви говоря, всички хора са радостни и весели и вие не можете да намерите нито един човек замислен. Там всички работят, и работят по-малко, но трудът им се благославя. И там имат ниви и жито, но тяхното жито е едро и сочно като нашите праскови, затова не го жънат и вършеят, а като плодовете при нас - минеш покрай дървото, откъснеш няколко зърна и се

нахраниш. И през цялата година си имат плодове и храна и то предостатъчно. Но там има за всички. Няма монопол и частна собственост. На земята това не може да бъде, при настоящото съзнание на хората, но с течение на времето и то ще се постигне. Преди всичко, всички съвременни хора трябва да намерят някакъв начин да продължат живота си. Защото сега хората живеят много малко и като живеят, разрушават организма си. Например, ако носът на човека е сплескан при ноздрите, това показва, че и животът му е сплескан и трябва да намери средство да го продължи; ако гърдите и стомахът на човека са повредени, от него нищо няма да стане. Стомахът на човека отговаря или е свързан с твърдата материя в Природата. Трябва да имате почва, по която да ходите - това е здравият стомах. И ако разбирате законите на твърдата материя, ще държите стомаха си в изправност. Когато дойдете до водата в Природата, тя отговаря на кръвообръщението. И ако разбирате законите на водата, ще имате правилно кръвообръщение. Въздухът и вятърът имат отношение към дишането, а електричеството и магнетизмът имат отношение към мозъка и мисълта. Сегашните учени не могат да намерят тази връзка между процесите в Природата и тези в човека. Те не подозират, че тези четири елемента в Природата са свързани с четирите главни системи в човека.

Във връзка с тези закони ще ви дам няколко правила, които може да се видят смешни на днешните „учени“, но нека, когато направят редица опити с тях, тогава да ги критикуват.

Който има развален стомах, да си купи две стомни, да носи вода от чешмата и да полива най-малко 30 дървета на ден. Който прави това упражнение 1-2 години, ще има отличен стомах.

Когато кръвообръщението ви е слабо и имате

сърцебиене, ходете по планините и въобще там, където има извори, и ги изчиствайте хубаво, за да могат да текат нормално и изобилно. Сърцебиенето ви ще се прекрати и ще имате отлично кръвообращение.

Ако дишането ви е слабо и гробовете ви са заразени от охтика, качвайте се по високите върхове и когато духа силен вятър, правете си гимнастически упражнения там, без да се плашите от вятъра. Сегашните хора се страхуват от вятъра - и те простиват от страх, а не от вятъра.

Ужасно нещо е страхът и впечатлението, което известна дисхармонична среда оставя върху нас. Например, видите на улицата счупения крак на някой човек, това впечатление е толкова силно, че вие преживявате болката на болния; след известно време вие забравяте това впечатление, но то преминава в подсъзнанието и продължава да работи. И току някой ден, без всякаква видима причина, ви заболи кракът на същото място и вие се чудите откъде е дошла тази болест. И при впечатленията, и при страхът, работи с голяма сила законът на самовнушението. По този закон на внушението се предават и доброто и злото. Доброто, което видиш в един човек, се предава. Една добра постъпка, несъзнателно може да спаси човека. Може да си един престъпник, но като видиш един човек, че прави едно добро, тази мисъл влиза в подсъзнанието ти и работи и след 5-6 години в тебе се заражда желание да постъпиш и ти като него. Затова всички хора трябва да бъдат внимателни, защото само една тяхна постъпка може да повдигне или спъне човека. Затова още повече ръководителите и учителите на народа трябва да бъдат жив образец, защото те съзнателно или несъзнателно, заставят другите да постъпват като тях. Същото се отнася и за професорите в един университет; каквито са професорите, такива ще бъдат и студентите;

каквито са родителите, такива ще бъдат и децата; каквито са управниците, такъв ще бъде и народът.

За да може човек да се развива правилно, той трябва да знае как да работи със силите на природата. Например, искате да бъдете добър, но ако човек не разбира закона на Любовта, не може да бъде добър. Понеже доброто и злото, това са сили в Природата извън вас, то вие трябва да знаете, как, къде и кога да ги употребявате, за да можете да се ползвате от тях. А сега хората, като не спазват това правило за опериране със силите, получават обратни резултати и се обезсърчават и обезверяват. Вярата е една магическа сила, и тя подразбира, че трябва да изчезне всеки страх, съмнение и колебание. Когато имате вяра от нищо няма да се плашите. Когато човек има такава вяра, той е заобиколен с разумни същества, които го закрилят от опасност и му помагат в живота. Защото светът е навсякъде населен с разумни същества, с които можем да влезем във връзка. А сега хората си мислят, че само тук, на земята има разумни същества. Не, цялата вселена е населена и жива.

За да се излезе от сегашното положение, всеки трябва да се стреми да не господарува и управлява, а да служи и помага. У всеки човек трябва да се роди желанието да служи на другите, без да иска да му служат. Това е законът на Любовта. За да можете да възприемете по-добре Любовта като една обективна сила, устните ви трябва да станат малко по-дебели и правилно оформени, защото те са като антени. Много то изтъняване на устните показва изгубване на условията, при които Любовта може да се прояви. Затова трябва да държите устните си свободно, без да ги стискате или пък съвсем да ги отваряте, за да можете чрез тях да възприемете енергията, която иде от Слънцето.

Аз ви желая сега вие всички да имате истинското знание, за да устроите не само вашето чело и вашия нос, но да устроите и брадата си, защото човек без брада нищо не струва.

Любовта, силата и идеите на човека зависят от неговата брада. Това е крайният предел на човешкото развитие. От брадата или от разумната воля, която се изразява чрез брадата, зависи спасението на човека. Умът и сърцето са две сили, които помагат на човека, но човек е разумната воля. Само човек има брада - животните нямат.

Не мислете върху отрицателните страни на живота. Търсете онзи живот, където няма страдания, търсете оня живот, където страданията се разтопяват; търсете светлината, в която тъмнината се разтопява; търсете свободата, в която робството се разтопява.

Беседа от Учителя, държана през 1933 г.

ЦЕЛТА И СМИСЪЛЪТ НА ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ

По въпроса за съществуването на душата, хората са разделени днес на два лагера. Едни казват, че има душа, други, че няма душа. Но при този спор не се разбира какво съдържание се влага в думата „душа“. Душата според окултната наука е това, което съдържа всички възможности, всичко, което е вложено в човека и трябва да се развива през вековете. Това е големият източник за човека, от който той черпи. Душата, това е човекът в неговата целокупност, това е животът, който вечно се проявява и поставя все нови и нови проблеми и задачи за разрешение. А понеже животът на човека се проявява едновременно в три свята, то и задачите му са от три вида: от материален, духовен и умствен характер.

Тези три прояви на живота са свързани с една вътрешна връзка. Като говорим за материален живот, разбираме реализиране на онова, което човек има заложено в себе си. Човек най-първо трябва да се научи разумно да се справя с това, което има, а не да търси това, което няма. Или казано с други думи: Трябва да дадем ход на онова, което е вложено в нас и се проявява

като копнеж, а не да си губим времето и силите в преследване на неща, за които нямаме необходимите способности в даден момент.

Животът ни идва от безграничното, проявява се в ограниченото и се стреми към свободата. Ако човек не мине от Безграничното в граничното, той не може да влезе в закона на свободата и да реализира копнежите си.

Сега стремежът и идеалът на цялото човечество е свободата. Яденето, дишането, знанието, религията и всичко, което съществува като проява на човешкия живот, това са само средства, начини, за да се постигне свободата. И когато човек придобие свободата, тогава той ще бъде щастлив. Свободата е туй, което ще ви донесе щастие. Щом добиете свободата, тогаз няма да бъдете подложени на всички тези органически промени, които сега стават в живота ви. Сега, като стават, те си имат своите причини. Не сте вие отговорни за всичко онова, което става. За болестите, например, не сте само вие причина. Една трета от причината е у вас, а две трети са в други.

Въпросът, който ви интересува засега, е този за неразрешените задачи в живота. Миналите поколения са разрешили много странични въпроси, но съществени проблеми са останали неразрешени. И с туй, което те са разрешили досега, не можем да бъдем щастливи. Религиозните казват, че с туй учение, което Христос донесе в света, всичко ще постигнем. Но трябва да се разбере, че туй което донесе и каза Христос, хората отдавна са го изгубили и въпросите си останаха неразрешени. Задачите, които има отделният човек, са и задачи на цялото човечество. Защото има един паралелизъм между развитието на отделните индивиди и цялото човечество.

Човек стои в утробата на майка си девет месеца, през което време в него се формират всички органи.

Най-първо се сформира стомахът, а най-после се сформират неговите бели гробове. Като се сформират белите гробове, той е вече в последния месец и трябва да се роди, а като се роди, почва да диша и да живее. Дишането дава ход на живота. В утробата на майка си човек се учи, как да се храни; той още не живее, защото не диша. Той е в едно ламентно състояние и когато се роди, получава свобода да живее. Цялото човечество сега и в епохата на живеенето - на дишането. Но от туй положение трябва да се намери един изходен път и да се отиде по-нататък.

Под действието на творческия импулс на живота, минералите излязоха от своето ламентно състояние и станаха растения. Но не се спряха там, а влязоха в положението на рибите, после в това на птиците, в това на млекопитаещите и най-после минаха във фазата на човека.

И човек сега трябва да мине в една по-висша форма. Дали това се съзнава или не, но във всеки човек има един вътрешен стремеж да мине от една понисша форма в една по-висша. И ако човек не иска да мине в една по-висша форма, никой не може да му помогне и да го направи щастлив, в това състояние, в което се намира сега. Само временно може да му се помогне, като на един просяк; но просията в света не разрешава въпроса.

Всичко, което става в живота на цялото човечество, става и в живота на всеки отделен човек. Първите седем години детето преживява своя физически живот; това е периодът на оформяне и развиване на физическото тяло; вторите седем години - т.е. от 7 до 14 години, детето преживява живота на оформяне и развиване своите чувства, или раждане и развиване на астралното му тяло; третите 7 години - от 14 до 21 години става раждане на умственото му тяло и детето започва да живее своя умствен живот, а от 21

до 30 години се ражда причинното му тяло и човек преживява своя причинен живот.

Според теософите, човек има седем тела и всяко едно се развива по седем години, които правят 49 години. Но тази класификация на човешките тела е отчасти вярна; има друго едно деление, според което човек има 12 тела. Три са основни и 9 преходни, деветте са обвивки, а трите - основни тела. Това е схващането на великите посветени.

Който от вас се интересува и иска да знае нещо повече по това, има много писано по този въпрос в окултната литература, та може да четете. Всяко едно тяло на човека е едно условие за да познае един свят. Без физическо тяло човек не може да познае физическия свят. Без това ни тяло той ще бъде неизвестен и недостъпен за нас. Без духовно тяло, духовният свят щеше да бъде непознаваем за човека. А без Божественото тяло, Божественият свят щеше да бъде непознат за нас. И тогава нямаше да разбираме вътрешния смисъл на живота.

Засега в човека главата представлява Божествения свят, гърдите представляват духовния свят, а стомахът представлява физическия свят. Когато регулирате отношенията си със стомаха, и се отнасяте правилно с всички клетки в него, ще имате естествени и хармонични отношения с целия материален свят. Ако регулирате своето дишане, не само като един механически процес, но като един разумен процес, ще имате хармонични отношения с всички разумни същества от духовния свят. А ако регулирате своята мисъл и почнете да мислите правилно, ще имате хармонична връзка с Божествения свят. И когато човек хармонизира силите на тези три свята в себе си, т.е. когато приведе в хармония действието на главата, на гробовете и на стомаха, тогава ще се постави в най-добрите условия на живота.

Най-първо човек трябва да проучва и да познае себе си, за да определи какво представлява той в космоса. Не се стремете да определите, какво представлява човечеството като цяло, но вие, какво представлявате и каква е вашата форма и функцията ви и какво място заемате в тялото на природата. И тогава, от това място, съзнателно трябва да се обръщате към Природата и да изучавате нейния език. Защото Природата си има език, и ако не го знаете, не можете да влезете във връзка с нея, и тогава се явяват дисхармоничните състояния и болестите в живота ви.

Човек, за да бъде здрав, трябва да има три неща пред вид: светъл ум, чисти и възвишени чувства и една благородна воля, за да знае навсякъде как да постъпи. А за да ги има тези неща, трябва да има един висок идеал и да бъде господар на условията, т.е. да не се влияе от външните условия, а да върви неотклонно към своята цел. Ако в света има мъчности и препятствия, не мислете, че те са създадени нарочно за вас. Страданията, това са една случайност в живота на земята.

Ако сте умни, няма да минете в един път, където може да се сблъскате с някакви препятствия. Но понеже хората не са умни, те постоянно се сблъскват с порядките на природата и затова страдат. Страданията на хората идат от тяхното неразбиране на живота. Те мислят, че са господари и могат да правят каквото си искат - избиват животните, унищожават растенията, злоупотребяват с богатата и вследствие на това, се явяват всички кризи в живота им. Защото всички блага в природата са свързани с разумни същества, които ни държат отговорни за всичко.

Съвременните хора искат права и човещина, това е хубаво, но как се отнасят те към животните и към себеподобните си? - Ако се иска право и човещина, то те трябва да бъдат за всички. Човещината се със-

тои в това, да влизаш в положението на другите, и техните нужди и грижи да бъдат като твои. Това е Божественото право в света. Само с това разбиране ние ще можем да си помагаме и да вървим в правия път на живота, където няма да има тези препятствия, които имаме сега. Животът ни ще добие един вътрешен смисъл и ще знаем защо и за кого живеем.

Всеки човек, макар и несъзнателно, живее за туй, което е безсмъртно, като заг преходните форми, той търси винаги безсмъртното и вечното. Може да се обича в света само това, което не умира, защото само то е реално. Реално е това, което не губи своята вътрешна връзка. Реалността не зависи от нашето вярване или невярване в нея. Тя си е. Реалността се отличава, че можем да я опитаме и че тя е абсолютно разумна сама по себе си. И животът на човека, който е израз на тази реалност, е строго определен, не фаталистически, а по силата на законите, които обуславят самото му битие и при това могат да се предсказват ред събития, които ще станат в неговия живот. Така например, 15 години преди да стане Общоевропейската война, едно окултно общество в Англия беше я предсказало, и не само това, но беше определило какъв ще бъде нейния край, и бяха начертали каква ще бъде картата на Европа след войната. И излезе точно така, както бяха предсказали те. И сега те пак са начертали една друга карта на Европа, която след време ще се реализира. Ще кажете: откъде го знаят? Има си закони в природата, които определят социалното положение и отношенията на народите, тъй както има закони, които регулират всички процеси и явления в природата и живота. Всички тези закони са обосновани на нещо много разумно в Битието. И ако ние се осланяме на туй разумното и изучаваме езика му, онова, което има да ни се случи, ще ни го кажат. Защото има един език на природата, който говори в

нас. Това е самата реалност в нас. Реалността се отличава по това, че тя винаги ни предава нещо, и туй, което не ни предава, а отнема от нас по нещо, не е реално, а е илюзия. Реално е това, което внася сила в ума на човека и го кара да мисли, което дава сила и живот на чувствата и на тялото, за да може човек да постигне нещо в света.

Ако вие станете проводници на Реалността в света, вие ще бъдете полезни и за повдигането на цялото човечество, и ще бъдете съработници на природата, служители на Бога, казано на религиозен език. Но идеята за Бога трябва да се постави в нова светлина. Тази идея, която хората сега имат за Бога, това не е никакъв Бог. Според нас Бог е Великата Реалност в света, туй без което човек не може. Животът, който функционира, който пулсира в нас, това е Бог. Разумното, което действа в нас, това е Бог. Той се проявява във всяка една душа и казва: Всички ще станете както Аз мисля и щом вървите по Моя път, всичко ще постигнете. Всички трябва да се подчините на импулса на живота. Ако вървите по този импулс и не се боите, тогава всички добри и велики хора ще ви бъдат тил и всички ще ви помагат.

Когато заживеем по този начин, ще бъдем свободни от противоречия и болести; основата на всички болести седи в нарушението на великия закон на Любовта. Всички болести на нервната система се дължат вследствие нарушението закона на Мъдростта, а физическите болести се дължат вследствие нарушението закона на Истината. Щом нарушите закона на Истината, известни органи на тялото ви започват да боледуват.

Трябва да се влее нещо ново в човешката душа. Сегашните хора нямат никаква идея в живота си - гледат да преживеят горе-долу и да умрат. Това са хора без идеал. Само когато влезе да действа Любовта

в човека, той има стремеж и идеал. Когато дойде Любовта, ще ви направи цял един рай, в който ще имате на разположение всичко хубаво и благородно, което пожелае душата ви.

За в бъдеще хората ще има да разрешават големите въпроси на живота. Тези противоречия, които сега съществуват между народите, ще изчезнат и цялото човечество ще бъде едно голямо семейство, а народите и отделните индивиди ще бъдат членове на това семейство и взаимно ще си помагат и уважават, тъй както си помагат органите на едно тяло. Между всички ще има вътрешна хармония. И вие ще бъдете свидетели на всичко това.

Беседа от Учителя, държана на 31 декември 1933 г.

ПРЕД ЗАЗОРЯВАНЕ В ЖИВОТА

В живота си човек трябва да бъде смел. Страхливият човек нищо не може да постигне в света. Човек, който се съмнява, не може да придобие това, което иска. Човек, който мрази, не може да постигне това, което иска. Човек, който мисли зло на другите, не може да постигне това, което той иска. За да има полезни постижения, човек трябва да бъде умен и да има вяра в това, което иска да постигне. Ако любиш някого и имаш вяра в него, тази вяра ще ползва преди всичко теб.

И не трябва постоянно да държите само един образ в ума си, защото с това пакостите и на себе си и на лицето, за което мислите.

С всички промени, които стават с нас, природата иска да ни застави да излезем от това пасивно положение, в което се намираме сега и да влезем в друга фаза на своето развитие, защото там, където сме сега, е опасно да стоим повече.

Сега хората искат да живеят охолен живот - да ядат, да пият и да се излежават в леглото, вместо да станат рано в четири часа сутринта, за да дишат чист въздух. По-нечист въздух от този, в стаята след спането, няма. Той е най-отровен въздух. Най-голямо-

то богатство за живота, което човек търси, е складирано във въздуха. А ако не можем да го възприемем от въздуха, не можем да го възприемем и от храната.

Сега хората страдат, понеже имат много непостигнати желания - искат да бъдат богати, учени и пр. Всичко това е хубаво и ще се постигне. Това е само въпрос на време. Трябва да знаете времето на всяко нещо, защото постижението на всяка идея и желание си има точно определено време, когато те идват и могат да се реализират. Ако ги пропуснем, тогава много има да чакаме после. Появяването на идеите в Природата е свързано с движението на космичните енергии и трябва да знаем приливите и отливите на тези енергии и законите на тяхната проява, за да можем да възприемем идеите и мислите на Природата. И само така ще могат да се реализират в живота ни и ще дадат плод, който ще ни ползва.

Понеже човек е една малка вселена, то за това има едно подобие във функционирането на енергиите на вселената и в човека. И затова един от методите, за да проучим законите за проявата на енергиите във вселената, е да проучим човека и неговото устройство. Човек, така както е устроен сега, представлява сам за себе си една задача за разрешаване. Човешкият организъм с всички негови елементи, трябва да се проучи всестранно; най-първо човек трябва да разбира своята глава.

Ако разгледаме човешкия мозък, ще видим, че от общия център излизат бели нишки към повърхността му. Тези бели нишки постоянно се нагъват и по този начин образуват бялата мозъчна маса, бялото мозъчно вещество, а това бяло вещество се покрива със сиво. По бялото вещество минават енергиите, а в сивото вещество, което има зърнест строеж, се развива дейтелността на енергиите. От дължината на нишките в мозъка му зависи какви енергии ще възпри-

еме човек от Природата. Тези бели нишки са като антени. Ако са по-дълги или по-къси, ще имаме два различни резултата. Човешката интелигентност може да се определи от количеството на белите нишки и на мозъчните зрънца, които служат за възприемане и образуване на човешката мисъл. Защото светлината и въобще енергиите идат за нас от един външен, от един друг свят. И трябва да разбирате законите, да знаете как да оперирате с късите и дългите вълни на енергиите. В мозъка има два вида нишки - едни къси, други - дълги, и между тях има известно отношение. Възвишените мисли се възприемат чрез специфични нишки, които се образуват в предната част на главата. Хората, които имат тези нишки, са новите типове, които природата приготвя за новата раса, която сега се създава. Тези хора са много справедливи и интелигентни.

В мозъка трябва да има правилно съотношение между дългите и късите нишки. И ако нишките в мозъка на един човек са все къси, той е един обикновен човек. Човек е пратен на земята, за да приготви материалите за създаването на тези нишки в мозъка си, за да може чрез тях да влезе във връзка с енергиите на природата и да възприеме нейните мисли и идеи, които ще му разкрият пътя на знанието и светлината за осмислянето на живота му. Човек е пратен на земята да учи. А сега някои от хората искат да отидат на онзи свят, за да се учат там. Но в онзи свят имат крайно отвръщение към невежеството. В онзи свят, при Бога, може да отидете само ако имате знание и обичате Бога. Може ли да влезете в дома на една мома, която не обичате и не ви обича? Не. Същият закон е и за небето. Религията и науката са системи и методи за развиване на човешката душа и за развиване на човешкия мозък, който е обективен израз на душата. Религията е метод за облагородяване на чо-

вешките чувства; не се ли постига чрез нея тази цел, тогава това не е никаква религия. Науката е метод за развиване на човешкия ум, но не се ли развива умът и чрез нея не може ли да ни даде методи за един сносен и разумен живот, това не е наука. Ученият човек има знание за законите и методите на природата и разбира как да живее. Той може да определи силите, които действат зад формите. Той знае, например, какво е органическото значение на носа, знае какви функции изпълнява той в чувствено и умствено отношение.

В органическо отношение, носът служи за дишане и развиване на дихателната система. В чувствено отношение, показва, че ако крилата на един нос не са развити правилно, този човек има анормални чувства; ако носът няма нормална дължина, това показва, че този човек има осакатен ум. Ако ноздрите се доволно разширяват, това показва правилно развиване на гробовите. Ако крилата на ноздрите се развиват и добре оформят, това показва облагородяване на чувствата. Ако носът се удължава, това показва, че умът се развива. Дължината на носа трябва да се вземе в пропорция с тялото. Носът не трябва да бъде по-дълъг от 7 сантиметра, това е вече анормалност.

Също така и ухото не е само един орган за слушане, но същевременно отразява в себе си и целокупния живот на човека. Когато ухото на един човек отгоре е широко, той е добродетелен човек; когато стане материалист, ухото му става заострено отгоре, като на животните. Когато човек работи правилно в живота си и разбира законите на целокупния живот в природата, ухото му отдолу се продължава, което е признак, че и неговият живот се удължава. А който няма отдолу достатъчно продължение на ухото си, това показва, че животът му е в опасност да се скъси; това показва, че в неговата фамилия ред поколения не са живели добре. Такъв човек при една малка криза на

болест ще си замине. А човек с дълго ухо, могат да го мачкат болестите много пъти, но той пак ще остане жив, понеже ухото, носът, както и другите органи в тялото на човека, са проводници на природните енергии. От тяхното правилно или неправилно възприемане зависи, как ще се формира и мозъкът на човека. Колкото по-хармонични гънки има ухото на един човек, толкова по-добре е формиран неговият ум и толкова по-голяма е неговата интелигентност.

Главата показва капитала, който е даден на човека от Бога. Лицето показва капитала, който е в обръщение, или капитала, който е даден на човека от ангелите. А човешката ръка представлява капитала, който човек е придобил чрез работа. По ръцете ние можем да знаем с какви богатства разполага човек в даден момент. Много пъти нещастията в живота на хората идат само от това, че не знаят, как да движат ръцете си, не знаят как да движат палеца си. Най-първо трябва да се научите да движите палците си, които представляват Божественото в човека. Да знаете как да движите палците си, значи да дадете ход на Божественото в себе си. Не движи ли човек правилно палците си, той е в положение на животно. У животните няма никакъв палец. По три неща се отличава човек от животните - че има нос, брада и палец. Животните нямат развити тези органи. Премахнете тези органи от човека и той става животно.

Човешкият нос, както и всички други органи у човека, не са резултат само на човешката дейтелност, а са такъв от дейността на милиони същества, които в миналото са работили, за да ги създадат. Също така милиони същества са работили за да образуват вашата брада. Това е една велика истина в света, която може да проверите. Брадата на човека е израз на Божиата Любов. Човек, който няма правилно

оформена брада, не може да изрази никога Божиата Любов. Човек, който няма правилна брада, не може да има никаква Любов. Може да има някакви чувства, но това още не е любов. Когато човек инстинктивно си крие палците, това показва, че има един вътрешен страх, няма самоувереност, няма убеждение определено в себе си. Човек не трябва да обвинява нито себе си, нито Природата за своите недъзи, а като ги констатира, да се заеме да ги изправи. Всеки човек е един важен елемент в Природата. И не само хората, но за Природата са важни и минералите, растенията и животните. Когато човек отчаян каже: „От мен нищо няма да стане“, с това той губи вяра в себе си и в Природата. Ние не можем да станем онова, за което не ни е пратила Природата. Тя ни е пратила да проучим нейните закони и като ги изучим хубаво, ще дойде да ни изпита, а като издържим изпита, ще минем в по-горен клас.

При завършване на всяка една фаза от развитието си, преди да мине в нова, човек се подлага на изпит в живота, за да види сам, колко е способен и силен. По този начин ще се укрепи и добие вяра в себе си, за да може да продължи своя път към съвършенството, което е идеалът на човека.

Сегашният живот е само едно условие за придобиване на вечния живот. Според мен, страданието е най-великото явление в човешкия живот на земята. При страданието човек добива дълбочина. Скръбта и страданията ни засягат само за момент, но остават продължителни следи в живота ни. Резултатите от страданията са големи. Страданията са резултати на известни погрешки, които сме допуснали в живота си от миналото.

И ако човек не иска да страда, тогава той не разбира живота. Ако човек не иска да страда, с това той причинява вреда и на себе си и на приятелите си и на

човечеството. Чрез страданието се разрешават проблемите на живота; защото чрез тях ще дойде Любовта, с която животът на земята се осмисля.

Най-първо в страданията вие ще се освободите от всички ваши заблуждения. В началото вие мислите, че всички хора ви обичат и уважават, а в страданието ще разберете, че никой не ви обича. Вие мислите сега, че всичко знаете, а в страданието ще познаете, че нищо още не знаете. Вие мислите, че всичко можете да направите със силата си, а в страданието ще разберете, че нищо не можете да направите. Вие мислите, че Бог ви обича, а в страданията ще се усъмните и в Бога и ще останете сам. Бог ще ви остави сами, за да видете вашата сила.

Силата на човека се проверява, когато остане сам - без любовта на хората, без любовта на ангелите и без любовта на Бога. Привидно ще останете сам, за да ви опитат, не ще ли изгубите вяра и упование в себе си. Това е достигане на гениалност. След като минеш този момент на последно страдание, в твоя живот ще се яви едно зазоряване и едно ново слънце ще изгрее. Тогава ще кажеш: „Всичко онова, което претърпях, не може да се сравни с това, което придобих.“ Това е силата, това е знанието на човека. Ще видите тогава светлите и радостни лица на напредналите ваши братя, които ви поздравяват и ви казват: „Ние се радваме, че имаме такъв брат, толкова смел, че носи страданията на гърба си.“

Сега желая да сте всички герои и безстрашни, за да добиете свободата, която търсите.

Беседа от Учителя, държана на 1 май 1932 г.

КОГА ЩЕ СЕ ОПРАВИ СВЕТАТ

Първото отношение на човека трябва да бъде към Божественото Начало в битието. Който иска да има правилна философия, успех и постижение в живота си, трябва да има най-първо разумно отношение спрямо Божественото Начало в себе си и да разбира неговите закони. Да знае човек преди всичко, че туй Божествено Начало е основата на неговото битие. Бог е изворът на реката, от която всеки човек представлява малък поток. Аз говоря за човека в неговата реална същност.

Ние не поддържаме онази спекулативна мисъл на спекулантите и суеверните, които казват, че като сме зле на земята, ще бъдем добре на небето. И с това да се примиряваме с настоящото положение и да очакваме небесния живот. Това е едно материалистично и механистично схващане на живота. Чудни са тези хора, които вярват, че тук като са зле, в небето ще блаженстват. Това е едно криво разбиране на живота, при което не могат да се създават правилни отношения между хората. Когато човек има правилни отношения към Бога, ще има правилни отношения и към обществото и към отделния човек и към себе си. Като

резултат на правилните отношения на човека към Бога, към обществото и към себе си, ще се яви красотата.

Защото красотата е външен израз на хармоничното действие на силите в човека. Това хармонично съотношение и действие на силите в човека, в когото се явява като външен израз красотата, ние го наричаме с думата добро. И затова казваме, че заг красотата трябва да стои доброто. Ако доброто не седи заг красотата, то такава красота няма смисъл.

Когато говорим за красотата, разбираме онази пластичност и отзивчивост на лицето, която предава вътрешните състояния на душата. В този смисъл, красотата не е нещо постоянно. Тя приема милиони форми, съобразно с отношенията на природните сили, действащи в човека. Но красотата има една основна черта, която всред всичката променчивост не се губи. Това е доброто. Изгуби ли се в живота на човека тази основна черта, и красотата му изчезва.

Красотата е едно богатство, с което човек трябва разумно да разполага. Само доброто свързва човека с хармоничното действие на възходящите творчески сили в природата. Възходящите сили в природата, във външните си проявления, са свързани с благородните метали - злато, сребро и пр. И когато казваме, че красотата е богатство, разбираме го в буквален смисъл. Защото красивите хора носят богатството в своята кръв. Разбрано в този смисъл, богатството е една могъща сила, за която съвременните хора имат твърде смътно понятие. В своя външен израз, богатството е една придобита ценност, в която е вложен много човешки труд и съзнание. Следователно, богатството трябва да бъде достояние на цялото човечество и всеки човек да има право само на една малка част от това богатство - толкова, колкото му е необходимо за един разумен и сносен живот. Сега някои

хора искат да имат милиони. Но милиони на никой човек не се падат според законите на природата. И ако някой натрупва милиони за себе си, то мислите на онези хора, на които принадлежи част от онова богатство, ще му влияят разрушително, понеже е взел и това, което не е негово. Мисленото влияние на ограбените хора има страшно негативно действие върху техните ограбвачи, понеже те считат, че е откраднато тяхното богатство.

Сега има много хора, които желаят да умрат богатите, да им наследят богатството. Но ако само със смъртта на богатите можеше да се уреди човешкият живот и да се създадат правилни отношения между хората - то Господ отдавна би го направил. Хората трябва да разберат, че богатството и сиромашията, са временни задачи на човека. И богатият, и сиромашът, които мислят само за себе си, не разбират правилно живота. Следствие на това, че всеки мисли само себе си да осигури, а забравя другите, се раждат ненормалните отношения и се създават ред кризи и ката-строфи в живота на хората. Според мен, светът ще се оправи само тогава, когато богатите и сиромасите станат съдружници. При сдружаването върху принципа на любовта ще изчезне частната собственост и никой няма да мисли само за себе си, а всеки ще мисли за всички и всички ще мислят за един. Но днес всеки човек така е влюбен в себе си, че не вижда другите хора и техните страдания. От сутрин до вечер съвременните хора само за себе си мислят. Опасността на тази любов само за себе си сега е в това, че най-после човек става като сляп и се сблъсква постоянно с другите хора, като причинява само вреда на себе си и на тях.

Богатството и сиромашията, това са две от най-великите възможности за развитието на човека във физическия свят. И никой в света не може да ста-

не съвършен, докато не е минал през състоянието на богатство и сиромашия. Човек трябва доброволно и съзнателно да мине през училището на богатството и през училището на сиромашията, за да влезе в училището на съвършенството. Съвършенството е състояние, при което се примиряват богатство и сиромашия. От обикновения човек не може да се иска това примирение. За обикновения човек сиромашията е нещастие и голям тормоз. Той непрестанно се стреми да стане богат.

Богатството и сиромашията можем да ги сравним с една красива и една грозна мома. Богатството е красивата мома, по която всички тичат, а сиромашията е грозната мома, от която всички бягат. Но човек трябва да разбере, че грозотата и красотата са две различни условия в природата. При грозотата се създават вътрешни качества и добродетели у човека. Когато природата иска у един човек, мъж или жена, да създаде благородни качества, ще го облече в грозна форма, та той да обърне погледа си навътре и да придобие известни добродетели, на които да разчита. А когато човек забогатее с много добродетели, тогаз природата му дава една красива форма на тялото, та всеки да види добродетелите.

Грозотата е един метод, създаден от природата за възпитанието на човека, а красотата е едно естествено състояние в природата. И за в бъдеще, всички хора ще бъдат красиви. Но при сегашното ограничено състояние на човешкото съзнание, красотата ни причинява само неприятности. Когато хората обръщат особено внимание върху някого, то всъщност те обръщат внимание върху някаква придобита от него добродетел или необикновена способност. За да се развият добродетели и способности у човека, необходими ни са естествени методи за самовъзпитанието му. Необходимо е да знае човек,

как да впрегне всичките си сили на работа. Религиозните хора казват, че Бог ще ни вразуми. Но знаете ли какво значи, Бог да ни вразуми? Ако не сееш нивата си и се молиш на Бога да я благослови, Той ще я благослови, но ще израстнат само тръни и бодили на нея. Бог възраства у човека това, което сам е посял в себе си от мисли и желания. Ако някой иска да възрастне в него това, от което може да има полза, то ще трябва да го посее в себе си и Бог ще го възрасти. Това е един природен закон, който има голямо значение за самовъзпитанието на човека. Каквото човек посее в себе си, това ще му възрасти Бог. А от това, което има възрастнало вече, се определя неговата съдба и отношения в света.

Силата на едно учение се състои в това, да ни даде правилните методи и да ни покаже природните закони за вътрешното самовъзпитание на човека. При вътрешното самовъзпитание човек придобива широта на съзнанието си и се учи да пробужда и да развива всичките си дарби и способности. При него той придобива в себе си непоколебима самоувереност, защото е вече прозрял, че не е изоставен в света сам на себе си, а има много същества в природата, които го обичат и които той може да обича.

В човека са вложени всичките възможности на Битието. Но не трябва да се мисли, че само формата, която виждате, това е човекът.

И друг път съм казвал, че всички материални светове са населени с човешки същества. Човешката раса населява цялата видима вселена. Човешката раса е навсякъде по милиардите слънчеви системи на Битието. Безбройни са световете и все населени с човешката раса. А сегашните хора мислят, че разумните са само тук, на тази земя. После, съвременните хора имат много ограничени схващания за живота. Те мислят, че известни граници на топлината, светли-

ната и студа препятстват живота да се проявява. А истината е тази, че няма сила, която може да ограничи проявите на живота. Животът е над всичко. Формите за проявяването на живота, обаче, са в зависимост от външните условия. Когато казваме, че животът зависи от някои външни условия, погразбираме формите, чрез които животът се проявява при тези условия. Изхождайки от криви схващания за същността на живота, хората нямат и разбиране за правилни отношения помежду си. Човек трябва да има ясна представа за същността на живота, за да има и правилни отношения към Божественото Начало, Което работи за усъвършенстване на всяко същество. Такъв човек, каквито несрети и несгоди да го сполетят в живота му, той разбира причините, защо става това, и не изгубва самообладанието и вярата си във Вечно-то Начало на нещата. Не губи първичните си отношения към Него. Той знае, че Божествената Промисъл го обгръща и живее с нея. Всички противоречия в живота на хората произтичат от неестествената им връзка с духовния свят. А това е вече едно болезнено състояние на човешкия живот. Има едно вътрешно течение в Природата, от което зависи здравословното състояние на човека, както и неговото щастие. Като влезе човек в това течение, той се подмладява, расте и правилно се развива във всяко отношение, защото природата му съдейства. Когато човек влезе в това хармонично течение в природата, всички го обичат и каквото похване, все му върви. Пътят на такъв човек навсякъде е отворен. А когато скъса връзката си с това хармонично течение в природата, всички го изоставят и навсякъде има пречки и несполуки. Ако човек постоянно е във връзка с това хармонично течение в природата, той ще постигне последователно всичките си идеали - всеки на своето време. Такъв човек слуша гласа на Бога в себе си и за него една дума казана

от Божиите уста струва повече, отколкото всичките богатства на света. Тази дума носи такава сила и мощ, че прави възможни всички постижения. Така са вярвали всички гении и светии, всички велики хора в света, и затова са имали големи постижения в живота. Когато влезем във връзка с това Божествено течение в природа, тогава се явява любовта в нас; а като прекъснем тази връзка, губим любовта си. Ако любовта беше създавана от човека, тогава няма да се губи. Но тя не е човешко създание и затова днес я имаме, а утре е изчезнала. Това показва, че се прекъсва връзката на човека с туй Божествено течение.

Съвременните хора със своите механически схващания за света и живота, не разбират природните закони, а всеки иска да оправя света. Някои чакат еволюцията да доведе нещата до такова състояние, че да се оправи животът. А други искат по пътя на кървавите революции да оправят света. И двата възгледа са еднакво погрешни. Ако чакаме еволюцията, разбрана в този обикновен смисъл, тогава има много още да чакаме.

Не трябва да чакаме еволюцията да ни направи съвършени, че тогаз да изправим нашите отношения към Бога и окръжаващите ни. Нито по пътя на кървавите революции ще се постигне нещо съществено. Но всеки още сега, в този момент, трябва да направи усилие да изправи отношенията си към Бога и окръжаващите го. И когато всеки направи това усилие, светът ще се оправи. Но затова най-първо е необходимо да се намери онзи път и онези методи, чрез които ще може да се създаде равновесие на силите в човека, и тогаз ще имаме като резултат външните хармонични отношения между хората.

Еволюцията разбрана по механически, това е любовта, която се проявява в света. Когато говорим за еволюцията, ние винаги разбираме любовта, онова

начало, което дава подтик, което тласка душата на човека все напред и напред, докато дойде до състояние да обича всичко в природата, каквото Бог е създал.

Като дойдем до Любовта, да възпитваме един свещен трепет, защото любовта е най-великото и най-мощното в света. Никога човек не трябва да злоупотребява с великата любов, която трепти в Божието сърце и душа. Всички болести, които съществуват сега в света се дължат на безлюбието.

За да излязат хората от това състояние на безлюбие, което носи болести, страдания и смърт и за да разберат и приложат великия закон на любовта, необходима им е една нова система на възпитание и самовъзпитание. Необходимо е да се хармонизират силите в човека. В това отношение музиката има най-голямо значение. Защото чрез музиката човек се тонира и може да възприема и да дава ход на любовта. Когато човек е органически добре тонирен, той може винаги вярно да изпълнява тоновете. Когато човек напълно се хармонизира органически, той може да бъде в хармония и с окръжаващите го. Защото нашето щастие се гради върху хармоничните ни отношения с окръжаващите ни, които са обективен израз на правилните ни отношения към Първичната Причина. Затова трябва да се научим да си създаваме правилни отношения най-първо с Първата Причина на живота, с Бога, а след това и с всички същества, защото щастieto е резултат на хармоничните ни отношения с Бога и с хората.

Беседа от Учителя, държана на 14 януари 1934 г.

ВЪТРЕШНОТО РЪКОВОДСТВО НА ЧОВЕКА

Има в Писанието един стих, който гласи: „Обичай ме и ще те водя.“ Но кого трябва да обичаме? Не всеки, когото обичаме, може да ни бъде водач в живота. Не всеки когото обичаме, може да ни помогне и да ни бъде полезен. Например, майката, която обича детето си, с какво може да ѝ помогне то? „Обичай ме и ще те водя, ще ти помагам“ - се отнася до Мъдростта, защото тя е великото и мощното в света. Само Мъдростта може да ни ръководи в живота. Но за да ни ръководи Мъдростта, трябва да я обичаме, т.е. да ѝ дадем свобода да се прояви в нас в своята пълнота. Само с Мъдростта можем да бъдем силни; а силата на Мъдростта ни е необходима, понеже тя носи живота. Животът на човека се отличава с две прояви - радости и скърби. Радостта и скръбта имат това свойство, че всяка радост води след себе си по една скръб и всяка скръб бива следвана от една радост! Разбрани така, радостта и скръбта са естествените методи, с които работи Мъдростта в човешкия живот. Те са пътищата, по които се доставя материалът, с който Мъдростта изгражда безсмъртието на човека.

За да можем да оценим работата на Мъдростта и да не я спъваме, трябва да я обичаме и проучваме, защото тя ще ни даде силата, която ще внесе живот в нас и ще даде смисъл на съществуването ни. Разбрани в този смисъл, радостта и скръбта са необходими. Скръбта продължава живота, а радостта го осмисля. Или казано с други думи: скръбта е онова състояние, при което се доставя материалът за съграждане на нашето безсмъртно тяло, а радостта е онова състояние, при което мъдростта гради с доставения материал. Не трябва да се смесват болките и мъченията със скърбите.

Съвременните хора, като не разбират законите, по които работи Мъдростта, си създават много излишни мъчности и страдания, с които забъркват целия си индивидуален и обществен живот. Хората, които не дават път на Мъдростта да ги ръководи в живота им, почват да си създават човешки закони за индивидуалния и обществен живот - това е тяхната измислена етика и морал за обществен и правов живот. Но от наше гледище, това не са никакви закони, а правила, измислени от хората, защото закони, които обуславят и регулират живота на хората, съществуват само в Природата. Само разумните същества познават законите на Природата. Всеки природен закон е един метод, един път, по който нещата могат да се извяват правилно. А всичко това, което хората сега наричат закони, не са никакви закони, а обикновени временни правила, по които хората се стремят да уредят отношенията си, обаче, всички сегашни правила на хората са лишени от мъдрост и са чужди на живота, т.е. не са проникнати от Духа на Любовта, която обединява всички хора в едно органическо цяло.

Любовта е същественото в живота, без което човек не може да живее. Когато намерите един човек, когото може да обичате и без когото не можете, а и

той без вас не може, това е проява на любовта. Въпросът не е за преходната личност, но за онова Вечно Начало, което стои зад всяка форма.

Реалното за човека е само туй, което при всички изпитания в живота му, остава без да се измени. И неизменни принципи в живота на целия свят винаги са били и си остават за всякога само Любовта, Мъдростта и Истината. Това са великите атрибути на Битието. Това са великите атрибути на живота, на знанието, което въздига човека. Това са атрибутите на свободата. Защото свобода, която няма в себе си Любов, която няма в себе си знание и която не носи разширение, без ограничение, не е свобода.

Любовта се отличава с това, че при нея човек слуга не може да стане и господар не може да стане. При Любовта човек не може да бъде нито мъж, нито жена; при Любовта човек не може да бъде нито болен, нито здрав; при Любовта човек не може да е богат или сиромаш; при Любовта човек не е праведен, но и грешен не може да стане. Това са реди контрасти, които са качества на обикновения човешки живот; а Любовта, която носи съвършения живот, е над всякакви контрасти; тя се проявява извън времето и пространството, а само сянката ѝ функционира във време и пространство. Любовта само за миг се появи в човека и пак се изгуби, но той остава с хубаво и красиво разположение, с едно разширение на съзнанието си и с вечен копнеж към великото и непостижимото. Само за момент ни посещава Любовта, и си заминава, а ние оставаме с онова, което тя е извършила в нас.

За да разберете вашите състояния, трябва да познавате отношенията си с реалността. Представете си, че живеете в един палат, където има само една малка дупчица и оттам влизат светлината и топлината от външния свят. Какви ще бъдат в този случай вашите понятия за външния свят и за топли-

ната и светлината, които идат от този свят? Това, което влиза през тази малка дупчица, ще го знаете и ще казвате, че само това е реалността на светлината и топлината. Но вие ще имате тогава погрешни схващания за светлината и топлината. Обаче, влезе някой да ви каже, че има по-голяма топлина и светлина, вие ще кажете: Как е възможно, ние не виждаме ли? Засега всички вие сте все в такива палати при малките дупки и сте опитали знанието и любовта на тези малките дупки и затова казвате, че не си струва да се живее. Да, не си струва да се живее в такива палати при тези малки дупчици. Но отворете вратите на тези ваши палати и излезте навънка, за да имате ясна представа за онова, което ви очаква и не го познавате. Съвременните хора по отношение на познанията им за реалността се намират в едно такова положение. И докато живеете в такива палати, условията на живота ви все ще са ограничени, а методите и начините на живеене все ще се различават от онези в широкия свят на великата реалност. В палата сме много ограничени и тесен е кръгът на нашата дейност, но като излезем в широкия свят, ще бъдем свободни.

Цялото човечество сега се намира вече в една епоха, когато Великата Божествена Мъдрост ще го изведе от този ограничен палат и ще го остави да живее в широкия свят, като му предаде и новите начини и методи за живота и го запознае с обективните закони на Природата. И тогава човек в този широк свят ще има възможност да постигне всичко онова, към което има разумни стремежи, стига да не влезе в стълкновение с разумния свят. Тъй както небесните тела се движат в пространството, всяко по пътя си, без да влиза в стълкновение с друго, така и човек, като влезе в разумния свят, не трябва да бъде в стълкновение с никое същество, а да се радва на успеха и напредъка на всекиго като на свой. Например, като

срещнете един виден музикант, това да ви даде стимул, че и вие може да станете музикант. Музиката е външен израз на мисълта, зад която стои Великата Божествена Мъдрост.

Хората още не са проучвали философската страна на музиката и не разбират нейната същност и значение, а най-великата, най-дълбоката и най-обширната наука за живота е музиката. Когато хората проучат силите и законите на музиката и ги приложат в живота си, тогава ще започне тяхното правилно развитие и усъвършенстване. Чрез музиката действат най-висшите сили и най-разумните закони на природата. Всеки тон представлява сбор от множество хармонично действащи сили, които оказват голямо влияние върху мислите, чувствата и постъпките на човека.

Ако хората познаваха естеството на силите, действащи в даден тон, и разбираха мощността на тяхното влияние върху психиката на човека, щяха да знаят как съзнателно да съчиняват песните си и щяха да постигат удивителни резултати в живота си. Тогава песните и музикалните пиеси биха се писали с точно определена цел и щяха да се знаят предварително резултатите, които ще бъдат произведени от дадена песен или пиеса. А знаели ли се целта и предназначението на една песен, лесно ще се определи дали да бъде тя в мажорна или минорна гама; и тогава, ако започва една песен с тона „до“, ще се знае защо трябва да се вземе следващият тон в секунда, терца, кварта, квинта, секста и т.н., ще се знае също така и точно каква да бъде трайността на всеки тон, за да се получи желаният резултат. Съвременните музиканти, въз основа на установени вече форми и правила в музиката, се стремят да постигнат в композициите си само мелодичност и хармония, но това не е още достатъчно. Плюс всички досегашни постижения в област-

та на музиката, в нея трябва да се вложи още и съдържание, цел и смисъл. А това ще се постигне, когато хората престанат да считат музиката само като средство за удоволствие и развлечение, а като велика и творческа сила в природата и живота на човека. Необходими са нови разбирания и нови познания за музиката и за нейните елементи.

Така също още не е достатъчно да се знае само точното число трептения на даден тон, за да се отличава той от другите, а е необходимо да се знае още, че тонът „до“ има отношение към жизнените енергии в природата, и когато човек слуша този тон, той се свързва с тези енергии; тонът „ре“ има отношение към човешката индивидуалност, и когато човек слуша този тон, в него се пробужда индивидуалното съзнание; тонът „ми“ има отношение към човешката мисъл и когато човек слуша този тон, свързва се с разумните същества в природата и започва правилно да мисли; тонът „фа“ пробужда у човека разбирането за разумното използване на материалните условия; тонът „сол“ пробужда у човека възвишени копнежи и стремеж към великото в живота; тонът „ла“ дава широта за човешкото съзнание и простор за полета на човешката мисъл; а тонът „си“ има отношение към човешките чувства.

Когато хората се запознаят с тази дълбока и обширна наука за музиката и се разбере великото ѝ значение в природата и в човешкия живот, тогава тя ще бъде приложена като възпитателно и медицинско средство. Досега обаче, никой още от европейските народи не е съзнал великото значение на музиката и не я е приложил към възпитанието. Хората с твърде ограничено съзнание и механизирана мисъл от еднообразни съждения, считат такива схващания за музиката за халюцинации и измислици, но трябва да се разбере, че халюцинациите и измислиците съществ-

буват само за глупавите хора, за разумните няма никакви халюцинации. Халюцинацията е една сянка на реалността. Аз познавам сянката - от сянката не се берат плодове, а от реалното дърво се берат плодове. При халюцинацията човек винаги губи, а при реалността човек винаги печели.

Вие сте дошли до една фаза в развитието си, когато трябва да направите опит в себе си, за да разпознаете реалността от сенките ѝ. А вие чакате сега, като умрете, да ви се открие истината за другия свят. Не, по-добре е да ви се открие светът сега, преди да сте умрели, защото, ако не познавате реалността на света, докато сте още тук, и в другия свят да отидете, пак няма да я познавате. А за да познаете реалността в света, трябва да имате любов, която е вътрешната връзка между всички форми и ги обединява в едно велико цяло - Любовта - самата реалност на живота. Любовта е Божественото в света. И когато обичате, трябва да обичате заради самата Любов. Това е същественото и неизменното в света.

При сегашните социални условия, в които се намира светът, за разумните хора има само едно истинско разрешение - да обичат Мъдростта. Обичайте Мъдростта и тя ще ви обича и ще постави венец на главата ви. Никой друг не може да направи за човека това, което тя може да направи. Човек, който не може да обича Мъдростта, това показва, че е вплетен в една гъста материя, която пречатства на Любовта да действа в душата, ума и сърцето. А щом не действа Любовта в човека, той се свързва с един по-нисш свят и спъва развитието си. Страданията и разочарованията, които хората изживяват сега, са резултат на вразката им с този по-нисш свят. В този случай една чужда воля се е намесила в живота на човека, последствията на която намеса ще носят.

Днес цялото човечество се намира под влиянието на чужда воля, която ги заробва и следствие на това всичките му благородни копнежи се спъват и не се реализират, та затова човек дохожда до обезсърчение и безсмисляне живота си и често иска да се самоубие. Но и тази мисъл не е негова. Всякога когато ви дойдат големи изпитания в живота, мрачни мисли и желания, знайте, че те не са ваши; те принадлежат на този свършено чужд на вашето развитие свят, който има свършено други стремежи, цели и намерения. Ако влезете в отношения с този свят ще платите скъпо и прескъпо и няма да научите нищо друго освен само страдания.

Сега да се върнем към стиха, изречен от пророка „Обичай я и тя ще те води“. Вие ще запитате: къде да я намерим, за да я обичаме? - Ще ви запитам и аз: какво обичате в самите вас, че треперите над себе си? - Ще рече, че има нещо, което вие обичате и цените в себе си и за което сте готови да пожертввате живота си; има нещо в самите вас, за което постоянно работите и понасяте всичките страдания и неволи, без да го знаете, какво именно е то? Има нещо в самите вас, за което сте готови винаги всичко да жертввате. Запитахте ли се някога, какво е то? - Това сте вие - човекът, когото обичате. Разбирам човека не само като личност, но целокупният човек, който е израз и въплъщение на космичната Мъдрост, която именно обичате в себе си и която ви ръководи и направлява.

Цялото нещастие на хората иде от това, че те не вярват и не слушат това вътрешно ръководство. Човек трябва да слуша този глас на Мъдростта в себе си, за да избегне внушенията на агените на черната ложа, които искат да го спънат в неговия път, и да го използват само за свои лични интереси. Когато се научите да слушате гласа на Мъдростта в себе си, вие ще сте близо до Истината и до вратата, която води

до познаване на реалността. Не се съмнявайте никога в ръководството на Мъдростта и вратата на реалността като се отвори ще ви поканят да влезете. Но щом се отвори вратата на реалността, ще дойде последната съблазън - ще дойде страхът, който ще ви каже да не влизате. Не, бъдете смел и влезте, и да става каквото ще. За да върви в пътя на Мъдростта, човек трябва да се довери на гласа ѝ, който говори в самия него и да тръгне смел и решителен, за да не дава път на негативните сили, които внасят в него процес на разлагане и ферментация.

И като погледне на света, човек да бъде радостен, че е дошъл в него да се учи и да работи за своето усъвършенстване и това на ближните си. И ще разбере, че няма друг отделен свят, освен Божественият свят, в който той живее. Реалният свят сам по себе си е един, но е разделен според степенята на съзнанието на съществата, които го населяват. Има много светове, но Божественият свят е един, който включва всички светове в себе си. Когато човек дойде до познанието на единния реален свят, който включва всички останали в себе си, той ще обикне всички същества. Тогава неговото съзнание ще е минало вече в нова фаза - ще е преминало от фаза на самосъзнанието във фазата на свръхсъзнанието.

Беседа от Учителя, държана на 21 януари 1934 г.

В КАКВО СЕДИ СВОБОДАТА НА ЧОВЕКА

Казано е в Писанието: „Всяка власт е от Бога дадена“. Държавниците, политиканите и властолюбците мислят, че този стих се отнася до тяхната власт и обосновават върху него всичките си деяния. Но това не е правилно разбиране на Писанието, защото езикът на Библията е символически и трябва да се разбира онази власт, която се дава на разумната човешка воля над всички сили и елементи, които служат като условия за проявата на живота. Ако въпросният стих се отнасяше до властта на всички ония, които обичат да властват над подобните си, тогава всички престъпления на властващите ще трябва да се считат позволени от Бога. Но такъв Бог, който санкционира престъпленията в света, съществува само в умовете на престъпниците. Има много примери, дадени в Писанието, но ще приведа само един от тях, за да се види, че този стих не се отнася до държавната власт. Така асирийският цар Навуходоносор издава заповед всички жители на царството му в един определен час да паднат на колене и да се поклонят на неговото божество - идол. Но намирали се като пленници в царството му трима евреи, които

познавали истинския Бог и били посветени в тайните на окултната наука и имали власт действително дадена от Бога. Тези евреи не се подчинили на царската заповед и затова ги хвърлили в огнената пещ. Но на тях, понеже били във връзка с Бога и имали власт над всички сили и елементи в Природата, нищо не им станало от огъня.

В човека има само трима, които никога не могат да се подчинят на никаква човешка власт и на заблужденията в човешката личност. Това са духът, душата и човешкият ум. Каквото и да направим, каквото и теории да прокарваме, те си имат свое убеждение и казват: това, което вие заповядвате, не можем да му се подчиним и да му служим. Много пъти хората си създават излишни страдания, като искат непременно да става това, което те са казали да стане. Много пъти хората се ядосват, че някои техни мисли и желания не са се реализирали. Но голямо нещастие ще бъде, ако се реализираше всичко, каквото човек си помисли. Ако всичко, което човек поуска, би станало, щяхме да имаме цял ад на земята и животът на хората щеше да бъде хиляди пъти по-несносен, отколкото сега. За да бъде животът на човека сносен и щастлив, трябва той да служи на разумното в света, защото от истинското служене на разумното зависи бъдещето на човека като човек. Тази разумност, на която човек трябва да се подчинява и да служи, прониква всички форми и ръководи всички процеси, като създава условия за реализирането на всички благородни копнежи и мисли. В човека има известни мисли, които се появяват и скоро изчезват; настроението на човека се мени в един час десет пъти. Съвременните хора нямат ясна представа за онова, което често изменя техните състояния.

Днешните хора са самоуверени и мислят, че са свободни, и че те са причина и фактори за настроени-

ето си. Всъщност малко хора ще се намерят, които са свободни от влияния. Сега хората свобода търсят, но нямат свобода. За да се постигне свободата, трябва да се знае, кой е истинският път за постигането ѝ.

В живота на хората има една голяма вътрешна самоизмама, от която трябва да се пазите, ако искате да добиете свободата си. Всички вие трябва да ходите в пътя на Истината, която ще ви направи свободни, и тогаз животът ви другояче ще се развие. В процеса на освобождаването си, човек постепенно да се освободи от всяко идолопоклонство и да дойде до познанието на Бога в себе си. Само Бог, Който е в човека, ще го освободи от огнената пещ, в която ще го поставят идолопоклонниците, защото се е освободил от идолопоклонството. Всички, които истински вярват в Бога, очаква ги огнената пещ, от която ще излязат препълнени с мощ и сила; а неверующите в Бога, идолопоклонниците, ги очаква гробът, откъдето няма излизане. Идолопоклонниците обикновено казват: Държава е това, обществено мнение, философите така са казали и пр. Да допуснем, че са прави. Но държавата, за да бъде авторитет за нас, трябва да почива на великия закон на Истината. Защото държавата не е основана върху законите на Истината, ще влезе сама в гроба. Може да се приведат за пример много държави, които са съществували, но са изчезнали заради своите престъпления. Една държава може да съществува само когато има ред и порядък в нея, т.е. когато всички членове са с еднакви права и задължения помежду си и всички се ползват еднакво от благата на Природата. Съществува една държава в Природата, в която цари винаги ред и порядък, и в която Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Свободата и Братството са принципите, върху които е положено нейното съществуване. Нашите държави не са устроени по този образец на Природата, а по своеобразни човешки разбирания.

Всяка държава, за да може да съществува, трябва да бъде разумно организирана. Съществуването на една държава се определя от онези закони, които тя създава. Ако в тях се предвижда благо на всичките ѝ членове, тя ще има дълго съществуване. Ако е създадена върху експлоатацията, робството и насилието, тя сама се осъжда на смърт. Всяка държава сама се разрушава със законите, които създава. Под държаване разбираме разумно организирана форма на обществения живот, където са зачетени правата и интересите на всички членове. Устройството на човешкото тяло е една идеално организирана държава. Но когато се нарушат от човека природните закони, които обуславят съществуването на тази държава, тя се разрушава. И всеки човек и всяка държава по този закон сами се въздигат и сами се разрушават. Великият закон на Природата, който регулира нещата, гласи, че всяко действие има и противодействие. Всяка постъпка, всяка мисъл и всяко чувство на човека, били те добри или лоши - имат същото въздействие върху самия извор откъдето са излезли. Законът е абсолютно справедлив, и онова добро или зло, което човек направи, ще се върне върху самия него. От хиляди години насам хората искат да изменят този закон така, че направеното добро да се връща пак при тях, а направеното зло да не ги засяга, а да засяга само този, към когото е отправено. Но това е невъзможно, по единствената причина, че първото начало на доброто възприема в себе си само доброто, и второто начало на злото - възприема в себе си само злото. Тези две начала действат едновременно в човека, като злото приема своите последствия и доброто приема своите последствия. Човек е създаден между тези две граници. И мъже и жени, и общество, и държава - всички сме поставени между тези две противоположности. Ако надделее злото, то носи разрушение в света; ако

надделее доброто - то носи растене и съграждане в света. Който не вярва на това, може да направи един малък опит и да го провери.

Човек е в избора, който ще направи между тези два процеса. Той не е нито добър, нито лош, но може да застане или на страната на доброто, или на страната на злото. В този избор седи неговата свобода. Нито доброто, нито злото можем да ги наложим. И който се опита да наложи макар и доброто, той спъва себе си.

Отрицателната сила, злото, служи само като сянка, за да изпъкне реалността. Злото в света служи като почва, в която се спущат корените на живота и изсмукват соковете на злото, за полза на живота. Следователно, ако човек в даден случай не чувства онзи принцип на доброто, на Бога в себе си, или на Христа, ако не усеща добрината на другите хора и своята добрина, тогава той не може да има добри резултати. Защото ако човек се съмнява в хората, а има вяра само в Бога и в себе си, ще има в живота си две постижения и едно непостигжение; а където има две постижения и едно непостигжение, ще има значи, едно препятствие в пътя си. Затова, за да махне човек препятствията от пътя си, трябва да има вяра в Бога, в себе си и в ближните си. Тогава може да се образува хармонична връзка между човека, Бога и той да даде ход на творческия процес на живота в себе си. Само така може човек да постигне великия идеал на живота си.

Сега всички хора мислят, че са господари на съдбата си. Но хората са господари на съдбата си само когато се движат по побудителните причини на любовта. Аз вземам любовта като космична сила, която внася живот. Развитието в света се дължи само на любовта, която е създала човека. Само от любовта зависи свободата и щастието на човека. Ако всичко в света се вършеше с любов, то пак човек ще има страдания и пак ще мине през огнената пещ на изпи-

танието, но с него ще бъде ангелът на спасението и силата ще бъде в него. Този ангел на спасението е човешкият дух. Духът е бащата в света, който носи истинската свобода, а ние хората сме синовете, които трябва да възприемаме тази свобода, която нашият баща ни дава. Не мислете, че свободата седи в това, всички да мислим по един начин. Свободата седи в това, да проникне истината в нашата мисъл, защото мисълта е само един проводник на истината. Свободата е един резултат на осъзнаването на истината, а мисълта е вече едно проявление на тази Истина, която прониква в нашия ум. Ние можем да мислим само тогава, когато истината е в нас. И когато мисълта ни не е права, ние не мислим тогава, а сме възприели някаква чужда мисъл по отражение; а когато човек не мисли, той изгубва правата посока на своето движение и животът му се обезсмисля. Това състояние на човека в Евангелието е символизирано с притчата за блудния син. Човечеството сега минава през това състояние в живота си, затова го очакват големи страдания. Но страданията са необходими, защото те ще пробудят съзнанието на хората и ще ги избавят от една по-голяма опасност, която ги застрашава. Страданията са огнената пещ, през която трябва да минат хората, за да се научат да мислят правилно и да се сформират новите възгледи в тях.

Само чрез страданията хората ще се опознаят един друг, ще станат близки, ще си влизат в положението и ще разберат, че са едно цяло. Защото ако един човек не може да чувства страданията на всички хора, той не е човек. И светът няма да се поправи, докато всеки човек не почне да чувства страданията на другите хора като свои. Във всички трябва да се зароди туй чувство, да чувствате страданията на другите. А сега както живеят хората, това не е никаква култура, не е никакво възпитание. Днес индиви-уализ-

мът и егоизмът са стигнали до крайните предели на своето проявление. И човек за човека не е брат, както би трябвало да бъде, а е станал вълк. Това се дължи на отсъствието на Любовта в човешкия живот, която е единствената връзка между всички същества. Двама души могат да се разберат и да останат заедно, само когато се обичат. И по законите на Любовта - обичта към един човек е обич към всички. Този, който може да обикне едного, е в състояние да обича всички.

Щом човек започне да обича, макар и едного, той е станал вече проводник на Великата Божествена Любов. Ако човек не обича, той попада в един процес, чрез който влиза злото в него. Стане ли човек проводник на злото, може да повлече хиляди и милиони хора след себе си в моя път. Така се спъва общочовешкото развитие.

Човек може да седи в стаята си, но от неговите лоши мисли или желания пак хиляди хора да пострадат. А когато човек обича, той става проводник на Любовта, която е творчески процес в живота. Любящият човек ще стане причина и пример милиони хора да се обичат. Хората като не разбират този велик закон в живота, често си казват: „Какво мога да направя аз сам?“

Всеки човек може много нещо да направи за повдигането на себе си и на човечеството, както и за спъването на себе си и на човечеството. Сега трябва всички хора да отворят умовете и сърцата си като Христа и да обичат ближните си, както Той ги обичаше. Всички трябва да бъдат готови да страдат като Христа. Който разбира този велик закон в живота, той знае, че днешният ден решава неговата съдба за хиляди бъдещи години. Ако в днешния ден, разбира се всеки настоящ момент, духът, душата и умът на човека са изпълнени с любов, той може да бъде сигурен, че за хиляди години ще бъде щастлив. Но ако в днешния

ден душата, духът и умът на човека не са изпълнени с любов, такъв човек го очакват за в бъдеще само страдания. Само в един момент човек може да измени съдбата си. Ако човек в даден момент прояви жестокост, той предрешава съдбата си за хиляди години, но ако веднага разбере, че е съгрешил и се старае да изправи погрешката си, той изменя своята съдба в добро направление. Човек постоянно трябва да държи в ръцете си юздите на своята съдба. И за да бъде господар на съдбата си, той трябва да даде ход на Любовта и да обича по принцип всички хора, както Бог ги обича. Съдбата на всеки човек се определя от идеала, който има. Нашето щастие зависи от любовта, която имаме към Онзи, Който ни е дал живота.

За да бъдете щастливи и свободни, необходимо е Божествените принципи да са застъпени в душата ви. Един от Божествените принципи е - спрямо всеки човек да бъдете справедливи. Вашите разсъждения по отношение на другите хора да бъдат тъй справедливи, както са и справедливи към самите вас. Понеже всички същества са необходими на своето място, всяко същество е един уг* във великото Божествено тяло и всяко същество си има своята определена задача и предназначение. Признайте Божествената проява във всеки човек и никога не противодействайте на едно добро желание, което хората имат в душата си. Защото в доброто, колкото повече човек дава, толкова е по-добре за него самия. Но щом рече човек да направи едно добро и не го прави навреме, а го разваля, то след това и да го направи, само ще загуби. Затова всяка добра мисъл се постарайте да реализирате, тъй както първоначално е проникнала във вашия ум, без да я изменяте. Като дойде при когото и да е от вас беден човек, постъпете с него така, че той да остане доволен.

* орган /остар./

Постъпете тъй, както бихте желали да постъпят с вас, ако вие сте на негово място. Ако всички вие приложите този принцип, ще се създадат братски и разумни отношения между хората и ще могат да се разрешат всички индивидуални и социални проблеми. Това е една максима, с която може да се сложи начало на новия живот, на новото общество, в което ще можете да реализирате всичките си копнежи.

Беседа, държана от Учителя на 28 януари 1934 г.

РАЖДАНЕТО НА НОВИЯ СВЯТ

Ние хората на земята сме поставени да живеем в един свят на постоянни промени и загадки. Целият ни живот е непреривен стремеж за разрешаване на нещо неизвестно. Обградени сме с една велика тайна. Едва сега хората се пробуждат по отношение на тайните, които ги заобикалят в природата; и едва сега започват да търсят тяхното разкриване и обяснение.

Учените, запример, изчисляват преди колко милиона години се е създала нашата земя, и искат да изяснят, кои са причините за това. Но има неща незнайни в света; има ред явления, които не можем да си обясним, както и да ги обясняваме. Например, много болести можем да ги опишем, но не можем да ги лекуваме; желаем щастие, но то бяга от нас. При всичко това, обаче, религиозните проповедници ни утешават, че ще сме щастливи в другия свят и там ще ни се разкрият всички загадки. Но това е въпрос вече само на вяра, а не на опитност. И оставаме да живеем все в неизвестности и загадки, но радваме се пък, че се намирате в такъв един свят на загадки, защото има за какво да мислите. И ако мислите, че ще дойде някой философ или държавник, който да разреши задачите на

живота и да направи живота на хората щастлив, много има да го чакате. Досега в света не е имало идеална държава, където хората да са живели щастливо. Но ще кажете, че в бъдеще ще има.

За да има идеална държава за в бъдеще, съзнанието на хората не трябва да бъде като сегашното, тяхното съзнание трябва да бъде от друго естество. Ако и за в бъдеще съзнанието на хората е като сегашното, те ще живеят и тогаз така, както и сега живеят; и задачите на живота им ще си останат неразрешени. Но хората с днешното съзнание и разбиране, каквито теории и принципи им се дават, те ще си живеят пак така, както си знаят, по своему. Каквито и обяснения да им се дават за тайните на Битието, те пак ще си останат неразбираеми тайни; защото само ограниченото естество на самосъзнанието, което характеризира днешния човек, е такова, че не може да се проникне в тайните на целокупното Битие.

Цялата съвременна наука и философия е плод на ограничено човешко самосъзнание, а по този път на самосъзнанието, в която и да е научна област, колкото и да се изучава, пак ще останем да се въртим в един омагьосан кръг; ще дойдем до едно еднообразие и много малко ще научим и разберем. И виждаме, че досега колкото и да се е повидимому развивала науката и философията, противоречията и несгодите в живота на хората не само че не се намаляват, както би трябвало да бъде, а напротив, се увеличават още повече. Може да се запита защо е така? Това са характерните белези на човешкото самосъзнание, което е една фаза в развитието на човечеството.

Както всяка фаза от развитието на индивида си има свои особености, тъй също и в развитието на целокупното човечеството, всяка фаза си има своите особености. Цялото човечество сега преминава фазата

на самосъзнанието, в която всеки индивид чувства себе си като отделност, със свои нужди и интереси, със свои идеали и копнежи; всеки иска да се издигне да стане виден, без да държи сметка за стремежите на другите. Но такова индивидуално издигане ще бъде от временна полза само за малцина; а каква полза ще има човек от това? За да има полза и светът от издигането на индивида, той трябва да има стремеж да послужи на света със знанието и силата, които е придобил. По този начин той ще има хармонична връзка и разумно отношение с всички хора. Само така хората ще могат да отстранят от живота си заблужденията и противоречията, внесени от самосъзнанието и егоизма, и ще се опознаят като братя, които имат общи интереси и идеали.

Животът на хората тогаз ще бъде разумен, разнообразен и красив, изпълнен с радост, веселие и творчество, а не еднообразен, скучен и безцелен, какъвто е сега. Сега на земята от единия до другия ѝ край има само борба между хората за надмощие и изтребление. Но такава борба съществува и в тялото на човека; в някои клетки от организма му влезе идеята, да образуват нова държава. Те почват борба с другите клетки и по такъв начин се образува тумор или друга подобна болест в организма на човека. Днес целият живот на човека и човечеството е пълен с образувани тумори, които постоянно се отстраняват с операции, но на тяхно място се явяват нови. Вследствие на тази борба между клетките в тялото на човека, той изгубва силата и жизнеността си, та скоро остарява и умира, без да е разбрал, защо е живял, защо е остарял и защо е умрял. Със самосъзнанието си човек не може да обхване проявите на живота в неговата непреривност и целокупност, а всичко схваща като еднократен процес, вследствие на което не може да си изясни всички онези явления, които стават в живота му.

Когато се разглежда живота от гледището на свръхсъзнанието, тогаз на физическото остаряване на човека не би се гледало като на нещастие, както това се схваща от самосъзнанието, а ще се разбере, че остаряването на физическото тяло е подготвяне за по-висш живот. Също така би се изменило схващането на човека за същността на смъртта. Представете си, че можете да живеете 10 хиляди години на земята. Тогава другояче щяхте да гледате на живота и смъртта. След толкова хиляди години живот, вие бихте се радвали, че иде смъртта. А сега всеки момент човек е заплашен да си замине от земния живот. И за утеха някои ще ви убеждават, че ще отидете в другия свят, където ще живеете в блаженство. Но сегашният човек няма опитност и знания за този друг свят. Всичко още е скрито за вас. Съвременният човек с едностранчиви и повърхностни схващания, свойствени на самосъзнанието му, е дошъл и до заключение, че идеята за духовния свят, за душата и духа, са халюцинации на болни хора. Така стои въпросът за хората с познанията и разбиранията на самосъзнанието, което е загадка и само за себе си. Но за хората с развито свръхсъзнание, което се простира извън нашия триизмерен свят, духът, душата и духовният свят са така реални, както са умът, сърцето и триизмерният свят за човека на земята, който е свят на нашето съмосъзнание.

Съществува един по-обширен и по-оформен свят, който е невидим за човека на самосъзнанието. Този друг свят е много по-реален от нашия триизмерен свят. Нашият „реален триизмерен свят“ не е нищо друго, освен представата на човешкото самосъзнание за реалността на света. Този невидим за нас свят е населен с много по-разумни от нас същества, които се организират на съвсем други начала и при други условия. Тези същества, в своето развитие стоят много по-

високо от човека и влияят до голяма степен върху живота му, който е обусловен от тях. Смъртта на човека се дължи на тях. Те постъпват някой път с човека така, както се постъпва с животните. Но ще кажете: „Нали съдбата на човека зависи от самия него?“ Зависи от него, но ако е разумен.

Хората живеят в един век, където се изисква голяма разумност, за да може да имат един сносен живот. Три фактора има в света, които играят важна роля в нашия живот в сегашното му развитие. На първо място стои човешката личност - т.е. човекът, който сега се проявява на земята; на второ място е домът, от който той произхожда и на трето място неговият народ. И взето в по-широк смисъл - човекът, обществото и природата - външният обективен свят, или тъй наречените влияния на планетите, както се изразяват астролозите.

Но на първо място съдбата на човека зависи от майката и бащата. Каквито са майката и бащата, такива ще бъдат децата им. Ако майката и бащата са били щастливи, непременно и детето родено от тях, ще бъде щастливо. Защото ако бащата на един човек е бил щастлив, това показва, че ред поколения от неговия род са живели разумно, били са щастливи, и са били все в здравословно състояние.

Щастието е достояние само на здравите; само здравите бащи и майки могат да родят здрави деца. А за да не се раждат нещастници в света, трябва да се женят напълно здравите. В съдбата на всеки човек е определено, не фаталистически, но по силата на законите, които действат в живота, дали трябва да се жени, или да не се жени. Когато говоря за женитбата, аз я разглеждам от съвсем друго становище. Под женитба разбирам разумно отношение между две същества, които през хилядите векове са се познавали и са си помагали винаги и всякога са готови да се жертват

един за друг. Но статистиката показва, че такива двойки рядко се срещат на земята. За това не е виновно само сегашното поколение, но всички минали поколения. И за да се оправи светът, трябва да се съберат всички поколения от миналото и настоящето заедно; а само сегашното поколение не може да оправи света, защото то не може да изправи погрешките на миналите поколения. Който иска да оправи света само с усилията на едно поколение, разрешава един въпрос, който не може да се разреши по този начин. Когато ще разрешавате този въпрос, вие трябва да знаете онзи закон, който е работил за създаването на вашия организъм и който е създал баща ви и майка ви. Вие също така не вземате под съображение външните условия, които са работили за вас, а казвате „ние сме господари на условията“. Но животът показва, колко хората са господари. Онзи закон, който ни е извикал да се родим в света, е онова Начало, Което в религията наричат Бог. Това е онзи вечно творещ Принцип в Битието, Който всичко създава, всички форми на Битието. А сега хората схващат Бога, като едно същество извън тях и подобно на тях. Това не е никакъв Бог. Онзи, Живият Бог, за Когото ние говорим, живее в нас и ние живеем в Него; Той е, Който непрерывно работи в света. Той е, Който изгражда и поправя света. И Онзи, Който се бори постоянно в нас за нашето подобрене в живота, то не сме ние хората, а Бог е, Който се бори с всички лоши условия, за да поправи света. И много разумно се бори Господ в нас, защото Той знае, че победата е на Негова страна. Онова, за което се бори Господ в нас, в края на краищата, ще го извоюва. Господ е силният. Когато силният работи, винаги придобива победа.

Аз не искам вие сяко да вярвате в това, а всичко да подложите на опит, за да се уверите. Всеки е свободен да вярва, в каквото си иска. Но благоразумно е човек

да вярва и поддържа само това, което носи щастие, както за него, така и за другите, защото съществува един закон в света, според който благо и щастие на всички хора е и наше благо и щастие.

Съвременните народи започват вече постепенно да схващат този закон и виждат, че лошото състояние на един народ се отразява и върху другите народи, че лошото състояние на едно семейство или един човек се отразява и върху другите около него. Когато хората почувстват тази връзка и зависимост помежду си, светът ще се поправи много по-скоро и по-лесно по един разумен начин, а не така, както сега го искат хората. Ако хората имаха поне съзнание за справедливост, най-малко 95 на сто от злините биха се премахнали. Ако човек има всичките външни условия за щастие, то при това състояние на съзнанието, което има съвременният човек, щеше да си напакости още повече. Сега ние страдаме външно, а се развиваме вътрешно. Тези страдания са една необходимост за вътрешното, духовното развитие на човека. Налагането отвънка е необходимо, за да се яви една сила отвътре в нас. Ако съвременните хора нямаха тези страдания, нямаше никога да имаме тази общност, която сега се заражда между хората.

Доказано е със статистически данни, че хората, които са поставени при по-големи естествени мъчности, те са с по-богата вътрешна опитност; имат по-правилни разбирания. Те могат да разберат страданията на всеки човек и намират начин да му помогнат. Само когато хората минат през огъня на страданията, в тях ще се пробуди колективното съзнание и ще разберат, че са едно цяло с общи стремежи и интереси в живота. Само чрез пробуждане на колективното съзнание в човека, отделните индивиди и народите ще извоюват своята свобода. Но докато хората живеят с разбирането на самосъзнанието, те

винаги ще очакват да дойде някой Месия, учител или държавник да ги спаси и освободи. Но хората трябва да разберат и да запомнят едно нещо, че свободата и благосъстоянието на един народ зависят от колективните и разумните усилия на целия народ. Един народ не може да бъде свободен и да има условия за развитие, докато всеки индивид от него няма непреодолим стремеж към свобода и не е готов да жертва всичко заради своята свобода и тази на другите. Ако някой търси свободата само за себе си, той няма да намери такава свобода никога. Само по този разумен път, може да се реализира великият идеал, към който се стреми човешкото развитие - съвършенството. Затова е необходимо, най-първо човек да има сила, после да има знание, да има мъдрост, да има любов, и широка душа, която да познава закона на Истината. А за да проучи човек Истината, трябва да проучи всестранно себе си, както и живата природа и да влезе във връзка с нея. Има начини и пътища за това; най-първо човек ще трябва да изучи езика на природата и тогава ще влезе във връзка с нея и ще разбере какво трябва да бъде отношението му към Природата и към хората. Тогаз човекът ще разбере, къде е неговата сила и залогът за успех и постижение в живота му.

Най-първо човек трябва да разчита на онова, което има в себе си, на онова, което е вложено в него от Природата. Бог промисля за онова великото и красивото, което хората имат в себе си. Но за онова добро, за което хората не са работили и нямат силен копнеж към него, Бог никак не промисля. Заради доброто, което човек носи в себе си, Господ му дава условия, но за онова добро, което човек не носи в себе си, Господ не му дава никакви условия. Ако човек има в себе си неестествени желания, той ще дойде до разочарования и нещастия. Запример, ако у една жена се роди идеята да стане мъж, какво ще бъде нейното

постижение? Много от нещастията в света идат от многоженството и многомъжеството. Ако в света имаше само един мъж или една жена, то какво нещастие можеше да има? А сега като се съберат двама мъже при една жена, ще се скарат и единият ще гледа да убие другия. Това е закон вътре в Природата. Природата при една жена туря само един мъж, и при един мъж само една жена. Единство има в Природата. Когато хората изучават явленията в живота, трябва да разбират законите, на които са подчинени тия явления, иначе няма да можете да си обясните правилно тези явления; защото съществува една зависимост между нашия живот и проявите на Природата.

Сега ще ви разкрия две неща, от които ще се ползвате в практическия си живот. Може да правите наблюдения и да правите онова, което искам да ви кажа. Да допуснем, че има да отивате някъде по някаква работа. В такъв случай, ако наблюдавате природата сутринта, когато ставате, ще видите, че ако пътят ви е отворен, веднага ще се явят две успоредни линии на небето, а това ви предрича, че всичко ще ви върви по мед и масло него ден. Но ако на небето по посока на пътя ви има някакво черно облаче, то това означава, че онова, което вие искате да направите, няма да е сполучливо; или пък ще имате големи пречки, докато свършите тази работа. Аз поддържам, че успоредните линии се образуват в Природата само от разумни същества. Затова, щом видите по посока на пътя си две успоредни линии на небето, ще знаете, че те показват разумността, която ви помага и е направила пътя ви отворен. Когато обаче няма успоредни линии, а има черно облаче, ще знаете, че това показва едно препятствие на пътя ви, което трябва да се превъзмогне. Искате да отидете при някой ваш приятел, но в това време се раздвоите в себе си, и един глас ви казва да отидете, а друг да не

отидете. Излезте навънка, и ако небето е ясно, ще проверите. Ако има две успоредни линии и между тях едно черно облаче, не отивайте при вашия приятел. В този случай имате две доказателства, за да не отивате - вътрешното раздвоение и външното отражение в Природата. Природата всякога ни дава сигнали за онова, което ни очаква.

Целият живот на човека е обусловен и се регулира от разумните природни закони, и напълно е определено, какво може да стане с човека в даден случай. Човек не създава своето бъдеще, но той сега изработва условията за бъдещето си. Онова, което е вложено в него, той го разработва сега. Ако останеше ние сами да създаваме нашия живот, според нашите разбирания, то нищо нямаше да излезе от нас. Но има нещо вложено в нас, което сега трябва да се развива. Животът на земята е едно временно училище, и вие в туй училище няма да показвате своето знание, а трябва да се учите. Вашето бъдеще ще се определи от вашето учение в настоящето. Чрез знанието, което придобивате, ще се освободите от тези ограничителни условия, при които се намирате сега. Това на религиозен език го наричат - излизане от земята - а то на съвременен език значи излизане от ограничителните условия, при които се намират хората с разбирания на самосъзнанието. За да може човек да излезе от ограничителните условия на живота, необходима е интелигентност и разумност. Но интелигентността и разумността на човека са обусловени от любовта му към Бога, към ближните и към Природата и затова ние казваме, че само любовта разрешава всички проблеми на живота.

Когато говоря за любовта към Бога, към природата и към ближния, аз разбирам разрешението на великия социален проблем в неговата целокупност. Обаче, докато дойдем до това велико разрешение на

въпросите на живота, ще минем през много страдания и изпитания. Това е методът на Природата, за да пробуди космичното съзнание у хората и те разберат, че са братя помежду си. Тогава ще разберем истината и тя ще ни направи свободни, защото по истина в дадения случай разбирам онези условия, при които човек може да бъде свободен, за да се проявява.

Цялото човечество се намира сега в утробата на Природата, където са ограничителните условия. Но сега вече хората са в периода на раждането на едно ново съзнание у тях, с което ще добият и нови отношения към Бога, към Природата и към ближните си; но при това раждане са необходими отвън разумни същества, които да ръководят хората в този преходен период, за да не се осакати раждането на новото съзнание. А когато се роди вече това ново съзнание у хората, ще имат нови схващания за живота и съвсем нови отношения помежду си. Тогава всички хора ще излезем извън рамките на семейството, на нацията, дори и на човечеството, което е ограничено да живее само на земята; и ще станем граждани на необятния космос. Тогава ще разберем, какво значи разумен живот, братски отношения и любов. Ще влезем в общение с всички разумни хора, и ще разбираме правилно хората, и те ще ни разбират правилно. И няма по-красиво нещо от това.

Сега се намираме в една епоха, когато се ражда новият човек, с ново съзнание, а всичко старо, което носи греха и смъртта в себе си, трябва да умре. Съвременният свят с всичките му порядки, разбирания, начини на живот, неминуемо ще умре. Неразумното и всички онова, което причинява страданията на хората, и разделя човека от човека, вече е осъдено да умре. Всичко неестествено, което спъва проявата на любовта в човека и в живота, ще умре, за да дойде свободата в света, която е копнежът на всяка душа.

Тозава ще можем всички да изпълним великата воля Божия и ще бъдем всички служители на Бога Живаго и носители на великата Любов, която обединява всички и ги прави близки, прави ги братя, които живеят в мир и хармония. Новият човек и новият свят се раждат вече и утрешният ден принадлежи на тях.

Беседа от Учителя, държана на 4 февруари 1934 г.

ОСНОВИТЕ НА НОВАТА КУЛТУРА

За обикновеното човешко съзнание материалният свят е най-съществен, т.е. видимото и осезаемото, а невидимото едва сега започват да го проучват обикновените хора. Посветените имат придобито знание чрез опитност за духовния живот, а обикновените хора едва сега започват да съзнават, че има духовен живот. Но животът, разгледан обективно, нито е материален, нито е духовен; животът си е живот, както в материалния, така и в духовния свят. Животът, в негово проявление, може да се разглежда от три гледища - от гледището на младите, от гледището на възрастните и от гледището на старите. Който не може така да разглежда живота, ще има една ограничена представа за него и няма да го разбира в неговата целокупност. Младостта на хората представлява началото на живота, възрастният човек, това е зенитът на живота. Тогаз нещата се виждат от човека в най-естествения им вид, понеже по обяд имаме най-голямата светлина и най-малката сянка; земята е равномерно осветена. За да има човек ясна представа за живота, той трябва да намери своя меридиан, т.е. своя зенит, защото сутрин и вечер имаме преувеличени представи за нещата. Съвременните хора се нуждаят от едно по-дълбоко схващане за Природата и живота, защото тъй както сега живеят хората, и светски, и религиозни, показва, че имат повърхностни схващания за същността на живота.

Сегашните хора вярват в туй, което не е реално

и се трудят за това, което няма да ги ползва нищо. И затова, в края на краищата, всички се разочароват и изгубвайки смисъл в живота, умират. За да се избегнат разочарованията в живота, трябва преди всичко да имаме ясна представа за него, трябва да имаме ясна представа за трите фази, през които минава животът в своето проявление и за законите, които ги обуславят. Младият човек можем да го познаем в двата полюса - като момче и като момиче. Възрастният човек също има два полюса - като мъж и като жена в къщи. Старият човек и той има два полюса - като дядо и като баба.

Младите трябва да се стараят да проучват законите на живота; възрастните трябва да работят с придобитото знание, т.е. да го прилагат в живота; а старите какво трябва да правят? Вие сами ще откриете това според законите на математиката - като имате две известни, ще можете да намерите третото неизвестно.

Сегашните хора, като не разби-рат законите на живота, измислят си външен, формален морал, и който човек не върви по него, казват: „Той не живее добре.“ Но добрият живот иде след като човек има придобитото знанието и почне да работи с него. Човек като почне да работи разумно, тогава в резултат на неговата работа ще дойде животът. Резултатът на работата е живота; а резултатът на учението е работата; само чрез работата ние можем да оценим какво нещо е животът. Сега има много определения за живота, но според мене има само едно вярно определение. Животът произтича само от Любовта, а Любовта е великата реалност в Битието. Животът е онзи творчески принцип в Битието, който организира и създава всички форми в Природата. А съвременните хора, със своите криви схващания за живота, очакват своето благо да дойде оттам, откъдето никога няма

да го ъде. Жената очаква своето благо от мъжа, а мъжът очаква своето благо от държавата; следствие на това неразбиране законите на живота, се раждат всички разочарования.

Като става въпрос за мъжа и жената, трябва да ви дам едно ново определение за тяхното предназначение и цел. Мъжът е мъж само при жената; и жената е жена само при мъжа. Но това определение още не е ясно; затова ще го доизясня с едно по-широко обяснение. Мъжът без жената нищо не е - той е една картина без сенки; като се турят сенките на картината, тя тогава става ценна. Жената представлява всички възможности и условия, при които може да се повдигне мъжът. Жената, следователно, не живее за себе си, а за мъжа, той да се повдигне. Това трябва да бъде идеалът на жената. Тя не трябва да мисли за своето повдигане, а да гледа мъжът да се повдигне. Това е предназначението на жената. По същия закон - мъжът представлява всичките възможности и условия за повдигането на жената. Мъжът не трябва да мисли за себе си, а за повдигането на жената, и когато тя се повдигне, той е изпълнил своето предназначение. Ако тя не се повдигне, неговата работа не е свършена. Разбран така, животът има смисъл. А сега жената казва: аз мога сама да се повдигна, без мъжа, не ми трябва мъж. Мъжът казва: аз мога да се повдигна без жената, не ми трябва жена. Не, това са невъзможни работи. Това са схващания и разбирания на хората, които са още деца, суетни и горди, които не разбират същността на живота.

Един мъж гледа към една жена, понеже тя е идеал за него; чрез нея той ще се повдигне в живота. Затова, когато един мъж погледне една жена, тя трябва да благодари на Бога, защото е станала едно условие за повдигането на този мъж. А като се повдигне той, тогава и тя ще се повдигне чрез него. Това са новите

схващания за мъжа и жената и за техните взаимни отношения. Ако искаме нова култура и ново човечество, трябва да имаме тези нови възгледи за мъжа и жената. Без тези възгледи никаква Любов не може да има и никакво знание не може да бъде стабилно и полезно; никаква истина в света не може да се разбере. И тогава ще имате един живот за в бъдеще, като сегашния - живот на страдания и постоянни промени.

За да добие по-голяма стабилност в живота си, човек трябва да разбира всичките закони, които функционират в него. За да познае, как да обновява и опреснява живота си, да почерпи необходимата сила за растене на своя организъм и за духовното си развитие, човек трябва да наблюдава Слънцето при трите му кардинални положения - при изгрев, на обяд, когато е в зенита, и вечер при залез. По този начин през деня ние ще съберем материалите за градеж, а през нощта, която не е само за почивка, ние ще градим с този събран материал. Този материал, който човек събира вътре в ума си и в тялото си през деня, вечерно време го обработва. За да разберем правилно живота на човека, трябва да знаем, че у него има две естества - две начала - едно разумно начало и едно неорганизирано естество, което трябва да се моделира. Има една материя, която не се подчинява на човешката воля. Ние има да се справяме в своето тяло с една инертна материя, и трябва да разбираме законите ѝ, за да можем да извадим нещо полезно от нея. Тази материя може да спъне човека във всяко отношение. Но ако човек знае как да се справи с нея, всичко ще може да се постигне. Тази инертна материя, за да може да я преработим, трябва да знаем, как да употребяваме светлината. Така, както са построени къщите и прозорците на хората, не може да се възприема правилно светлината. Ако наблюдаваме Природата, ще видим, че тя ни е дала известни указания в това

отношение. Така например, при голямата светлина очите се свиват, а при малката се разширяват. Трябва да имаме известни приспособления за събиране на светлината, и трябва да знаем тази светлина, как да я обработим. После не само светлината, но и мислите и чувствата на хората могат да се събират, както светлината; вие мислите, че имате някакво чувство, а в същност може да сте под влиянието на чувства, които не са ваши; такива чужди чувства могат да дават насока на живота ви. Същото става и с мислите.

В съвременния живот има много явления, които не могат да се обяснят със сегашните разбирания на хората. Например, на някого не му се живее. Причината на това негово състояние е някаква инертна материя вътре в организма му; тя се намира или в черния му дроб, или в стомаха му, или пък в кръвоносната му и дихателна система, или в мозъка му. За да може да се отстрани това противоестествено състояние, което го кара да не му се живее, трябва да се открие, къде се намира тази инертна материя в организма му и да се премахне. Всичките отрицателни състояния в живота на човека се дължат на присъствието на инертната материя в един или друг орган на тялото му. И щом някой орган започне да не функционира вече правилно, непременно се явява и някакво анормално психично състояние. Така например, ако на един човек е развален черният му дроб, то на него му е необходима повече лимонена киселина, а тя може да се възприеме от светлината, като знаете кои лъчи да употребите. Трябва да знаете как да съберете тази светлина и да я пратите в черния си дроб.

За да можем да живеем един разумен и хармоничен живот, необходимо ни е знание, за приложението на всички онези методи, чрез които можем да постигнем нашите копнежи и идеали. Сегашните хора имат известни благородни копнежи в живота си, но нямат

методите, чрез които да ги приложат. И затова на младини хората се въодушевяват от известни високи идеи, но като не могат да ги реализират, разочароват се, обезсърчават се и като изгубят смисъла на живота си казват: Поне да умрем, че да отидем в онзи свят. Но онзи свят е само за разумните души. Трябва да знаете законите и методите, как се работи в онзи свят, за да останете като гражданин в него. Хората трябва да имат правилно разбиране за живота в онзи свят, защото сега не го разбират, а казват: „Е, то ще се мре, но като дойдем втори път на земята, тогава ще знаем как да живеем. Това е криво схващане на една велика философия; с такова разбиране нищо не се постига в живота. Както за растенията важи правилото, че всяко семе, за да даде плод, трябва да бъде посято навреме, така и в нашия живот трябва да спазваме времето за реализирането на всяка благородна мисъл, на всяко благородно чувство и на всяка благородна постъпка, т.е. да знаем кога и как да ги реализираме.

Защото мислите, чувствата и постъпките на хората растат и се развиват като семената. Когато се разбере този дълбок закон, хората съзнателно ще си създават онези братски и любовни отношения, които са желателни от всички. Сега обаче и мъжете и жените, като не разбират този закон, живеят постоянно в недоразумения, изисквайки един от друг това, което нямат. Така например, мъжът иска от жена си да го обича така силно, че винаги да бъде готова да умре за него; същото иска и жената от мъжа си. Но това е погрешно схващане на една велика идея. Мъжът не трябва да иска от жената да умре за него от любов, а да живее, понеже тя е едно условие за неговото повдигане в живота, а той сам, без тя да изисква, трябва да бъде готов да жертва всичко за нея, за да живее тя и да се повдигне чрез него. И жената, от своя

страна, не трябва да изисква отмъжа да умира за нея от любов. Но да иска да живее, понеже той е условие за нейното повдигане в живота; а тя самата трябва да бъде готова от своя страна да жертва всичко за мъжа, за да се повдигне той. Законът е: Жената трябва да забрави себе си и да живее само с мисълта за повдигане на мъжа си; и мъжът трябва да забрави себе си и да живее само с мисълта за повдигането на жената. Само при такива разбирания животът на хората ще се осмисли. По същия закон учителят е условия за повдигането на учениците си, а учениците са възможности за повдигането на учителя си. Богатите са условия за повдигането на бедните, а бедните са условия за повдигането на богатите. Сега всички хора искат да бъдат богати. Това, обаче, не може да се реализира при сегашното разбиране на хората за живота. Когато човек иска другите хора да станат възможност и условие за неговото повдигане, то и той сам трябва да е готов да стане условие и възможност за повдигане на другите. Ако човек не носи едновременно и двете тези идеи в ума си, той не може да постигне нищо красиво, полезно и смислено в живота си. Това трябва да се разбере от всички. Само по този път хората ще могат да разрешат правилно задачите в живота си, и ще могат да влязат във връзка с Природата, за да използват неизчерпаемите ѝ богатства.

Всички хора сега се нуждаят от възвишени мисли, топли чувства и красиви постъпки. Всеки трябва да работи за повдигането на ближните си. Богатството, което днес търсят хората, е само едно външно условие за живота; богатството, както и всички други външни условия са само временни пособия за живота на земята, което е едно училище. Трябва да знаете, че тези, които са ви дали условията за живота един ден ще си ги вземат обратно.

Сега, с какво трябва да се помогне на човечес-

твото, за да излезе от това положение, в което се намира? - Ще кажете - с Любовта. Да, но Любовта си има закони и методи, по които може да се проявява. За условията, при които сега живеем, най-първо трябва да проучим, какво влияние оказва светлината върху нас. Всеки човек трябва да намери време, за да се подложи най-първо на влиянието на светлината, а след туй да се изучава влиянието на въздуха, както и начините за неговото възприемане. Защото нашето здравословно състояние и нашият прогрес зависят изключително от правилното възприемане на светлината, на въздуха и на храната. Но всичко това много зависи и от мозъка на човека, как е устроен, дали може да акумулира светлината, и също така зависи и от гробовете как възприемат въздуха и как акумулират жизнената енергия, която е скрита в него. След светлината и въздуха, от най-голямо значение е храната; и най- после идат постоянните и систематични упражнения. Вие не знаете също така какво грамадно влияние упражнява начинът на ходенето на човека върху състоянието му и въобще на неговия живот. Ако вие не знаете правилно да ходите, ще развалите всички благоприятни условия, които светлината, въздухът и храната ви донасят. Затова е необходимо човек да знае, как правилно да стъпва. В Природата съществуват известни закони, които са валидни за цялото органическо царство, включително и за човека, за спазването на известни линии и начини на движение, за да не се изгубват условията, които се доставят от светлината, въздуха и храната.

Има големи запаси от блага, които Природата е предоставила на наше разположение, но трябва да изучаваме нейните порядки, за да можем да се ползваме от благата ѝ. Всички страдания, които сега преживява човечеството, имат за цел да ни заставят да мислим, за да се научим да можем да използваме благата на

Природата. Сега обаче, хората имат една философия, според която всичко в Природата е произволно. Но произволът седи само в нас, че не искаме доброволно да се подчиним на един естествен ред на живота.

Но ще кажете - нали трябва да бъдем свободни. Да, няма нищо по-хубаво от това, да бъдем свободни, но свободата е последното богатство, което човек трябва да придобие в природата. И като го придобие, трябва да го цени. Човек като придобие вече свободата, трябва да я употреби и за свое благо, и за благо на ближните си. След като станем свободни, трябва да приложим великото знание за своето повдигане и за повдигането на другите.

Сега светът се намира в едно преходно състояние и трябва много разумни хора да работят едновременно, за да се излезе от това тежко положение, което хората от неразбиране на живота сами са си създали. Учените казват, че сега се увеличава вулканическата дейност на земята, обаче, не се знаят причините за това. Трябва да знаете, че неестествените мисли на хората са оказали известно влияние върху строежа на земните пластове и са ги разместили неправилно, и затова може да се очаква, ако хората не се оправят, да станат земетресения, от които главите на хората ще побелеят. Хората трябва да изменят своята разрушителна мисъл, за да се спасят, защото трябва да знаете, че земята е жива и разумна и ще реагира на неестествените мисли и желания на хората. Има една страна на земята, която е неразумна, но има и една страна, която е разумна. Има нещо разумно в Природата, но има и нещо неразумно. Тези двете сили едновременно работят в човека и Природата и всяка една от тях носи съответните последици.

На човека е дадена свобода да вземе едната или другата страна и в зависимост от избора му ще има съответните му последици. Ако отиде на страната

на неразумното начало, очакват го само страдания и нищо друго - никакво щастие, никакъв прогрес, а само движение в един омагьосан кръг от страдания, страдания и страдания. А ако отиде на страната на разумното начало, очакват го свобода, щастие и вечен прогрес. Затова ви казвам, че вашата съдба, т.е. вашето щастие и вашето нещастие са във вашите ръце. Вашето щастие зависи от вашето разбиране за правилното дишане, от вашето правилно ядене, от вашето правилно ходене и от правилното ви гледане. Вашето щастие зависи още от вашата смърт и от вашето раждане. Смъртта и раждането е за старите, а за младите - възкресението и изучаването на живота и Природата. Навсякъде изучавайте доброто и това, което може да ви бъде полезно в живота, за да направите една реформа в себе си.

И тогава жената да стане условие за повдигането на мъжа, а мъжът да стане условие за повдигането на жената; децата да станат условие за повдигането на родителите си, а родителите да станат условие за повдигането на децата си. Учениците да станат условие за повдигането на учителите си, и учителите да станат условие за повдигането и развитието на учениците си. Бедните да станат условие за повдигането на богатите, а богатите да станат условие за повдигането на бедните. Така ще се образува една вътрешна връзка и разбирателство между всички хора, които ще разберат дълбокия вътрешен смисъл на живота по лицето на земята, която ще се измени и ще реализираме царството на разумността, братството и свободата по цялата земя.

Беседа от Учителя, държана на 11 февруари 1934 г.

ЛЮБОВТА КАТО ПЪТ ЗА РАЗРЕШЕНИЕ НА СОЦИАЛНАТА КРИЗА

Много пъти хората четат и разправят за много социални програми и много социални теории има в света, но според нас, в света съществува само една социална система, която може да обнови света. Единствената обновяваща сила в света, това е колективната Любов, която трябва да действа и да се проявява между хилядите и милиони хора. Ако могат да се убедят богатите и бедните, че те са части на едно цяло и са полезни едни за други, преди всичко със своята мисъл, а не с техните капитали, то задачата е разрешена.

Бедният човек е богат в своята мисъл и когато и двамата дойдат до положението да мислят и съзнаят, че са части на едно цяло и интересите им са едни, те ще могат еднакво да се ползват от благата на живота, от резултатите на мисълта - капитала. Човек, който мисли, не е беден. Ако ти можеш да предизвикаш в себе си любов към своите приятели, тази любов ще уреди твоя живот. И ако се пробуди любовта в душите на всички хора, животът ще добие съвсем друг изглед, защото само в любовта благата могат да бъдат общо достояние, тъй като в любовта няма дележ, а единство. С това ние не искаме да кажем, че човек трябва да се остави да ограбват неговия труд и благата, които Природата и животът му дават, но казваме, че само Любовта може да ни даде всички блага и само тя може да уреди отношенията между хората.

За нас Любовта е това, което поддържа живота и му дава всички блага - всяка любов, която не поддържа живота, е едно временно чувство.

Любовта е една всеобемаща сила, която обновява живота и премахва всички презгради, стопява всички ледове. Тя не признава никакви правила и закони, защото е закон и правило сама за себе си. И когато обичаш, трябва да обичаш с всичката си сила, че да можеш да предизвикаш същата любов към себе си - в това е силата на Любовта. Ако имате Любов към някого и не можете да предизвикате същото чувство у него, тогаз едно от двете е вярно: или че вашата любов не е силна, както трябва, или че онзи, когото любите, не е в състояние да възприеме тази любов. Любовта си има свое практическо приложение. За да се оправи съвременният живот, трябва да се приложи Любовта като една обществена сила, да обнови индивидуалния и колективния живот и мисъл и да внесе братството между хората. Аз опитвам моята любов по следния начин - ако моята любов обновява моя ум и моето сърце - това е любовта, която действа в живота. Любов, която може да внесе смърт в моето сърце, е временна. Има една временна любов, която е наследствена и е едно временно чувство, не говоря за нея. Разликата между двата вида любов е каквато е разликата между извора и щерната.

Из беседите*

* Материалът се помещава с оригиналното указание /бел.изд./

ЕГОИЗМЪТ КАТО ПРИЧИНА ЗА УСИЛНИТЕ ВРЕМЕНА

Неприятностите в живота на човека всякога показват едно отклонение от правата посока, в която той трябва да върви. Всяка спънка, всяко препятствие, всяко така наречено усилено време, в какъвто размер и да е, показва някакво малко или голямо отклонение от правия, естествен път на живота. Естествен път за човека е онзи, който му е определен от самото естество на живота. В този път трябва да върви човек, за да избегне несгодите и усилените времена в развитието си. В този, определен от Природата път, хората вървят без да знаят, по интуиция*, а животните вървят по инстинкт. И за да може да се възпитава човек, трябва да се остави да влезе в определения му път от Природата, а така както се възпитават хората, те си създават само по-големи спънки и усили в живота си. Усилените времена показват, че човешкото взема надмощие над Божественото. Усилените времена се появиха в органическия свят, когато човек се яви. И преди човека е имало усили в живота между животните, но в човека вече се отбелязва една епоха на личния егоизъм. Човечеството сега се намира във втората фаза на егоизма. Имаме три фази в развитието на човешкия егоизъм - първата фаза е личен егоизъм, когато човек мисли само за благо на своята личност; втората фаза - е семеен егоизъм, в

* вътрешен глас, който го направлява /бел.ред./

която сега се намира човечеството; и третата фаза - национален егоизъм, който сега преживяват народите.

Личният егоизъм на човека беше причина да се създадат усилни времена, когато човек живееше в рая. С личния си егоизъм човек влезе в разрез с онзи ред, който съществуваше там - защото раят подразбира един установен ред на разумност; със своите особени възгледи на личния си егоизъм човек влезе в стълкновение с разумния порядък в рая и затова трябваше да го напусне. Този дълъг период на човешкото развитие извън рая, наречен еволюция, аз го наричам еволюция на човешкото отклонение, или деволуция.

Отклонението на човешкия дух, който под влиянието на личния егоизъм е имал особено мнение за нещата и живота, е символизирано с дейността на дявола. Някои вземат дявола в друг смисъл, но аз когато говоря за дявола, разбирам дух, който има особено лично мнение за порядъка на нещата. Под дявол не разбирам същество, което е създател на злото, както го разбират религиозните, защото доброто от злото не може да се отдели, те вървят заедно в живота. Тогаз може да попитате, кога ще престане злото в света? - Няма защо злото да преставя в света, защото то е в Природата една творческа сила, която спомага за проявяването и развитието на живота и трябва да я поставим на нейното място, за да може разумно да я използваме. Така например, огънят ни е полезен, но ако наложите в сред къщи огън и изгорите къщата, какво е виновен за това огънят, че ви е причинил зло? Но ако го турите в печката, ще може да си свършите много полезни работи. Също и със злото. Този огън на егоизма, който хората са турили не на място, гори всичко каквото му попадне.

Европейските народи сега минават през третата фаза на егоизма - националния или колективен егоизъм - всеки народ се обособява и иска само той

да живее добре. Следствие на индивидуалния, семейния и националния егоизъм, в хората се създават усилни времена и животът става тежък. С никакви правила, методи и начини, измисляни от хората, не може да се оправи светът, докато съществува егоизмът в тях. В един митологичен разказ се разправя, че всички категории хора се изредили при Бога да представят проектите си, как може да се оправи светът; и Бог ги пратил всичките на земята да приложат плановете си, но никой не успявал. Най-после се явило пред Бога детето, което не носело никакъв проект за оправяне на света, но казало: аз съм без работа - каквато работа намериш за мене, дай ми я. Това дете е човекът, който не дава ум на Бога, а е готов да изпълнява волята Му. Но понеже сега светът го оправят всички онези, които даваха ум на Господа, как да се поправи, затова е този хаос и тия противоречия в живота, затова са тези усилни времена.

Утрешният ден е на децата, т.е. на тези, които няма да оправят света по своему, а според Божествените закони. Но днес ние живеем в епохата на усилните времена, понеже личният егоизъм е закона, който движи цялото човечество. Няма днес същество, което не е под влияние на личния егоизъм. И всяко същество разглежда нещата само от своето лично гледище. Дето говорят хората за някакъв морал, за някакви закони, това е само по отношение на техния личен егоизъм. И ако разгледате света от единия до другия край, ще видите навсякъде узаконено насилие, което произтича от егоизма на човека. Насилието в света човек го създаде. Защото богатият, който измъчва сиромасите, и сиромасите, които се измъчват помежду си, всички са егоисти. И ако размените местата на бедните и богатите, положението на света ще си остане същото.

Хората сега търсят причините за злото в света.

Причината за злото в света е личният егоизъм на човека. Сега в европейските народи е на мода фазата на колективния егоизъм - хората се групират в отделни общества и държави и искат само те да живеят добре, без да имат предвид общочовешките интереси. Европейските народи са създали Обществото на народите да работи за възстановяване естествения ред и порядък в света, но и то е основано на базата на личния егоизъм. Обществото на народите привидно се е оградilo с лозунги за човечност, морал, за права и свободи, но това са само паравани, зад които се прикриват личният, общественият и националният егоизъм; всички държавници и управници имат за цел подобренieto на отделни личности или общества - това е добро, не е лошо, но хората са стигнали до крайните предели на това егоистично развитие.

Съвременните хора с егоистичните си схващания и разбирания не се спират да помислят за големите страдания, които причиняват на животните; те ги избиват и вследствие на това съвременната култура се излага на ужасни опасности. По-голямата част от болестите на хората се дължат на избиването на млекопитаещите и употребяване трупoвете им за храна, а така също и поради изсичане на горите. Хората мислят, че няма последствия от тези им деяния, но с избиването на животните и безразборното изсичане на горите, хората унищожават и себе си. Трябва да се спре това немилостиво изсичане на горите. Гориво може да се доставя и от други източници. Не говоря, че трябва да вземете отговорността за това хаотично състояние на света върху себе си, защото един човек или група хора не могат да оправят света. Първият човек, който създаде туй положение - Адам, той трябва да дойде да изправи света. Законът за причината и последствията е следният: Онзи, който е направил погрешката, той е в сила и да я изправи.

Чрез когото е влязло злото в света, само чрез него може да влезе и доброто. Според този закон - всеки човек в света е лично отговорен за своята съдба.

Отделният човек не е виновен за онова, което става в света, но за своето си положение, всеки е сам отговорен и виновен. Има и посторонни външни влияния, но главната причина за създаването на тези външни условия е в самия човек. Следователно, всеки човек е в състояние да изправи лошото си положение. Ако не беше така, тогава никои никога не би бил в състояние да оправи света, защото ако един човек не може да оправи себе си, как десет и повече души, като се съберат ще оправят цялото човечество? - Но щом един човек може да оправи себе си, и не пречи на другите сами да се оправят, а им помага, то като се съберат известна група хора, които са оправили себе си, тогава и цялото, което образуват, ще бъде само по себе си оправено.

Понеже животът на сегашните народи е резултат на тяхното минало, то и злото, което съществува, не е резултат на сегашния им живот, а е резултат на живота им в миналото; точно така, както и взривните вещества на една бомба, не са направени в момента, когато е експлодирала, а са направени от по-рано. Общо казано, киселините действат разрушително, но не всички елементи в дадена киселина са разрушителни; например, в азотната киселина азотът е отровен, а другите два елемента са безвредни. И в човека има само един елемент, който носи всичкото зло. Това е неговият личен егоизъм. Егоизмът трябва да се извади от човека, да не направи целия живот една киселина.

В химията имаме киселини, основи и соли. Киселината представя мъжкия принцип, мъжът. Основата, това е женският принцип - жената, а солта, това са децата. Следователно, когато казваме,

че сол ни трябва, разбираме, че ни трябва принципът на детето. Солта е, която носи нещо, което е необходимо на живота. Основа и киселината са необходими, за да се яви солта. Туй е едно уподобление.

Киселината - това е мъжът, творческият принцип в живота, а доброто е основа - това е женският принцип, жената; а любовта е детето.

И в най-добрия човек можете да предизвикате злото, ако не знаете как да постъпите с него; а и у най-лошия човек, ако знаете как да постъпите с него, можете да предизвикате доброто.

Добрите хора в света се раждат при точно определено време, когато има благоприятни условия, и лошите хора се раждат при определено време, но когато са лоши условията в Природата. Но човек по естество не е нито добър, нито лош, а доброто и злото са само условия за неговото развитие. И при възпитанието на човека трябва да се има предвид неговото естество, т.е. при какви условия в Природата е роден; защото от правилното възпитание зависи и правилното развитие на човека. Когато апостол Павел казва, че по закон никой няма право да се оправдае, подразбира човешките разбирания - законът в случая е човешкото разбиране на нещата. И по човешки, ако разбираме нещата и живеем, никога не можем да се повдигнем; защото човешкото разбиране е разбирането само на личния егоизъм. И докато човек не дойде да превъзмогне егоизма в себе си и да хармонизира своите интереси с интересите на всички хора, и на всички животни и растения, той не може да има голям прогрес. Докато човек поставя по-горе своите интереси от интересите на другите, той все ще живее във фазата на егоизма. Когато в рая човек заживя по този начин, той наруши установения там от природата порядък и трябваше да го изпъдят. Ябълката, за която споменава Библията, е онази неестествена храна, която

човек е започнал да употребява. И грехопадението в света започва с месоядството. Падението даже на ангелите се дължи пак на месоядството; а зад месоядството стои личният егоизъм на човека, който пренебрегва интересите на животните. Човек, който е месоядец, може да си позволи да направи всички други престъпления.

Сега, за да влезем в естествения път на живота, изисква се да обуздаем злото, т.е. егоизма в себе си, и да го турим на работа. А хората като не разбират законите на човешкия живот, казват: Не сме ли свободни да правим, каквото искаме? Самият този въпрос показва едно неразбиране и непознаване на човешката природа, защото и доброто, и злото се проявяват чрез човека, но човек не е нито в доброто, нито в злото. В даден случай човек може да даде ход да се проявява злото чрез него, но човек си мисли, че той се проявява и казва: аз съм свободен, а всъщност той е роб на чужда воля, на чужди интереси; при друг случай човек дава ход да се проявява доброто чрез него, но човек пак си мисли, че той е който прави доброто, но той действа всъщност пак под чужда воля, но тази чужда воля има вече предвид неговото благо и неговите интереси. Когато човек прави зло т.е. дава ход на злото да се проявява чрез него, тогава той се заробва, обаче, когато даде ход да се прояви чрез него доброто, тогава той се освобождава. Човек е свободен само в избора да даде ход да се прояви доброто или злото, но когато избере злото, той се ограничава, а свободата на човека седи в това - да отказва да прави зло, или казано с други думи - човек не трябва да става слуга на злото; ако не може да му бъде господар, то поне да не му става слуга.

Ако човек дълго време се отдаде да работи изключително за своя материален живот, той непременно ще извърши едно престъпление; защото всичката

енергия ще се събере в центровете около ушите му, където е и центърът на разрушението и без да иска ще стане разрушител. Следователно, за да избегне разрушителното действие на злото, човек трябва да знае за всеки ден колко часа да работи физически, колко да работи за своите чувства, и колко часа за своите мисли. Постоянно трябва да има едно качване и слизване, ако става правилно това движение на енергиите между ума, сърцето и тялото, условията за престъпления са отстранени и злото ограничено. Но ако даден човек седи само на едно място и води еднообразен живот, непременно злото ще се прояви и ще се извърши някакво престъпление от този човек. Значи, за да избегнете удара на злото, необходимо е да знаете онези условия, при които злото се явява и действа и да не ги създавате в себе си. А хората сега се плашат от злото, от дявола. Няма какво да се плаши човек от злото, а да го използва. Енергиите, които злото носи, могат да бъдат полезни на човека, само когато добре се опознае човешката природа и законите, които регулират всички процеси в живота на човека. Тогава ще може да се отстраняват и условията, при които злото се проявява. А сега хората, които нямат това дълбоко знание, макар и да имат добри стремежи, често правят зло и носят последствията му върху себе си. Сега всички хора желаят светът да се оправи и животът да се подобри. Хубаво е това желание, но тъй както мислят съвременните хора светът няма да се оправи по този начин. Всичко това, което става сега в света, ще послужи като едно средство, като едно условие за оправяне на света. Но да се разрешат правилно проблемите, които са сложени за разрешение на съвременното човечество, трябва да се проучат всички организации, които са съществували на света в миналото, трябва да се проучи животът на растенията, на животните, и да се проучи животът на

първите човешки раси, докато се дойде до сегашната наша раса. Всичката опитност на човечеството от миналото трябва да я имаме предвид, за да знаем, какво общество можем да образуваме и как да го образуваме. Защото всичкият път на живота, от растенията, чак до нашата раса, е път на създаване и оформяне на нашето тяло, което е строено от много разумни архитекти; те са вложили в него законите на най-разумната организация в космоса. Ако съвременните хора искат да основат един социален строй, в който да цари порядък на разумността, справедливостта и свободата, в който да няма никакви противоречия, необходимо е да бъде построен на онези принципи, на които е построено човешкото тяло, защото устройството, организацията и животът на човешкото тяло е идеалният образец, по който трябва да бъде устроено едно общество, един народ, на цялото човечество.

Само върху тези начала може да се основе новата организация на обществения живот, където ще се разрешат всички проблеми - социални и индивидуални, които засега тормозят живота на съвременното човечество. А да мислим, че при днешния строй и при днешните разбирания на хората ще може да се постигне това разрешение, значи, да се самозаблуждаваме. Най-напред хората трябва да изменят начина на своето мислене, след това да изменят начина на своите чувства и желания и най- после да изменят и начина на своя живот. След това вече може да се говори за преобразуване на обществото върху принципите, по които е построено човешкото тяло. Тялото в своята цялостност представлява една отлична разумна организация, образувана от групирането и федерирането на различни системи и органи. И в тази федеративна организация, всяка система е свободна и независима в своите функции, но

всяка система координира и съгласува дейността си с дейността на всички други системи - и става правилна взаимна обмяна на енергиите и силите. Във всяка отделна система работят милиони клетки за възприемане и предаване на енергии. И когато обмяната на енергиите е правилна между всички системи имаме здравословно състояние на човешкия организъм, а когато обмяната не е правилна, стават подпушвания и задръствания, които произвеждат в организма разните болести. Същият закон, изразен в човешкия организъм, е верен и за обществения организъм. Природата има един особен начин за лекуване на болните организми. Всеки може да приложи този начин върху себе си при заболяване. Но от този начин не трябва да се очаква бързо резултат, обаче, веднъж придобит резултат по методите на природата, за през целия живот на човека ще бъде полезен.

За да стане правилна обмяна на енергиите в човешкия организъм трябва да се спазва следния закон на зависимости. - Тялото трябва да се подчинява на чувствата, чувствата трябва да се подчиняват на мисълта, а мисълта да е подчинена на Духа - на великото и мощното в живота. Доколкото е спазвана тази зависимост по отношение на силите в човешкия организъм, той бива здрав, а следователно и животът на човека красив и смислен. И по чисто механически начин може да се даде ход на известна енергия в човешкото тяло; това хората често правят несъзнателно и затова страдат. Така например, различните съзнателни движения и пипания по тялото с ръцете предизвикват към дейност, или пък спъват известни енергии. Върху този принцип са построени и окултните гимнастики. Щом като човек знае, какви движения и как да ги направи, и щом знае, къде и как да бутне тялото си, той се свързва с енергиите в природата и им дава правилна насока в организма си. Това е цяла

възпитателна система, която е още непозната на съвременните хора. По тази система едно движение или пипане може да бъде смъртоносно, ако не е направено на време и на място, обаче, всяко движение или пипане носи живот и сила на човека, когато е направено на място и на време. Този закон важи и за проявите на мислите и чувствата на човека. Някой път може да си нанесете смъртоносен удар с вашата мисъл; така например, ако кажете на себе си: От мен човек няма да стане - това вече е един смъртоносен удар на мисълта; или ако си кажеш, че си последен грешник в света, това вече е пак един смъртоносен удар. С такива мисли вие само може да се спънете в живота си. Във вашия ум може да влезе и чужда мисъл, която да ви нанесе смъртоносен удар, да ви застави да се самоубиете. Хората още не знаят, че има някаква външна сила, която често ги хипнотизира и им внушава да вършат престъпления по внушение. Тази област от живота на хората за в бъдеще ще бъде обект на науката и педагогиката. За да се изправи едно престъпление, произведено под влиянието на една чужда мисъл или от едно чуждо чувство, необходимо е да се намери най-първо, през колко умове е минала дадена престъпна мисъл и къде е нейният първо-източник; също така и за дадено престъпно чувство трябва да се знае, през колко сърца е минало и къде е неговият първоизточник. Само по такъв начин ще се коригират и премахнат причините на злото, а не както сега, да се знаят само последствията от тях. И за да се поправи сегашният свят, трябва да се действа по същия закон, т.е. да се намерят всички онези причини, които са предизвикали настоящите критически положения на хората.

Сега пред духовните хора седи една велика задача - да внесат нова светлина в човешкия ум, каквато досега не е внасяна, да внесат нова светлина и топлина

в човешките чувства и красиви отношения в човешките постъпки, каквито досега не са бивали. Въпросът не трябва да се разглежда само от гледището на отделните личности или отделните народи, но от гледището на общочовешкото благо.

Сегашните хора, които имат механически схващания за устройството на света и проявите на живота, не могат да си представят връзката и зависимостта между отделните моменти на човешкия живот, не могат да разберат, как бъдещето на човека е обусловено от настоящето и настоящето от миналото му. Също така хората имат механически схващания и за произхода на света, та често казват: Има ли друг, освен този свят или няма? Човекът на земята още не може да разбере, че всички ние едновременно сме и в този и в „онзи“ свят. Светът е един и цялокупен, а „този“ и „онзи“ свят са само две страни на цялокупния свят, който е многостранен. Вследствие на това механическо схващане на хората за света и живота, което схващане изключва разумността в Природата, като същина на живота и света, се даде предимство и простор на егоизма, който завладя света и стана причина за създаване усилените времена, в които живеем сега. Следователно, основната причина за днешните усили времена е отсъствието на природната разумност в живота на хората. Егоизмът и разумността са несъвместими; егоизмът е лишен от светлина, а разумността е светлина сама по себе си. Предоставен на егоизма, човек не може да създаде в живота по-добро положение от настоящето. За да излезе от този хаос на егоизма, трябва ръководно място в живота на човека да вземе разумността на Природата, която има предвид общочовешкото, но не лично благо на единици. Това значи на религиозен език да изпълним Волята Божия. Всеки да я изпълни тъй, както е вложена в него. Всеки знае, как да изпълни

Волята Божия. Отвънка може да се дадат само известни пояснения. Ако ви попитат, как трябва да постъпят другите с вас, вие знаете какво да отговорите. Ако сте беден, ще кажете да ви се даде всичко каквото вие е необходимо за един сносен живот. Но това, което желаете за себе си, трябва да го желаете и за другите хора. Както човек желае да постъпват с него, така трябва да постъпва и той с другите. Това е великият закон на разумните отношения. Човек е в състояние да направи всичко, каквото е вложено в него. Имайте тази вяра. Това е хубавото и благородното. Щом човек изгуби вярата си, той започва да търси спасение отвънка. Може да вярвате и уповавате и във външни неща - баща, майка, общество, държава и пр., всичко това е хубаво, но това са само временни условия. Същността на вашето повдигане зависи от самите вас - от изпълнението на великата Воля Божия, т.е. от изпълнението на великия природен закон на разумността, който прави човека свободен.

За да стане свободен човек, необходимо му е да има сила, да има знание, да има Мъдрост и да има Любов и Истина в себе си, защото свободата е последната, която ще добие човек.

Първото нещо необходимо на човека е силата; при нея човек трябва да вложи доброто и справедливостта. От знанието човек трябва да приема; при Мъдростта човек трябва да дава. При Мъдростта всеки, който иска свобода само за себе си, не може да я придобие. Свободата е право на всяко живо същество. Свободата е най-великото, което Бог ни дава, когато изпълняваме Волята Му. Свободата без сила, без знание, без мъдрост, без любов, без живот и без истина е непостижима. Когато хората започнат да схващат тази велика истина, тогава ще може да се въведе ред и порядък в живота им.

Понеже вие сега живеете в една епоха на усилни

времена, където животът на човека всеки момент е несигурен, необходимо е да усилим своята вяра и връзката си с разумността на Природата. И за Бога трябва да имаме такова разбиране, като за баща ви. Бог трябва да ви е близък като баща ви, да ви е близък като Слънцето, да ви е близък както са ви близки цветята и всички плодове, от които се ползвате. Бог да ви е тъй близък, както са ви близки водата, хлябът, чистият въздух и светлината. Това е новото учение, което трябва да носят новите хора, хората на утрешния ден, които ще превърнат ножовете и пушките на рала и мотики и ще работят за общочовешкото благоденствие и прогрес.

Идеята за Бога, която е идея за общочовешко благоденствие и прогрес, трябва да стане плът и кръв и тогава да мислите, да чувствате и да постъпвате като Бога - само така ще бъдете носители и творци на една нова култура, в която ще царува разумността и свободата по целия свят. Личният интерес да се издигне до общочовешки интерес.

Беседа от Учителя, държана на 18 февруари 1934 г.

ТРИТЕ ПРОЯВИ НА ЛЮБОВТА

Любовта има три прояви в света. Първата проява е чрез човешкия дух - това е Божествената Любов. Втората проява е чрез човешката душа, това е духовната любов, това е този принцип, от който произтича животът, а третата проява е на физическия човек - това е физическата любов, от която произтича движението. Всяко движение се дължи на физическата проява на любовта. Съвременните физици не приемат такива твърдения за обяснение на движението, но безразлично е за нас, какво мислят те. За нас са важни фактите, които ни разкриват великата и разумна Реалност в света, а не своеобразните мнения на разните хора.

Мислим ли правилно, това ще е полезно за нас, защото по такъв начин няма да сме в стълкновение с Реалността, а като не мислим правилно, ние сме в стълкновение с Реалността и животът ни ще бъде нещастен.

Като говоря за Любовта, аз не я разглеждам като правила в морално отношение - как трябва да се обичаме. За мен това не съставлява тема за разговор. Аз говоря за Любовта като космична сила, като основа и същина на Битието и Живота. Това, което съдържа в себе си човешката свобода, това е силата на Любовта. Човек, който иска да се освободи от всички ограниче-

ния в живота си, непременно трябва да има такова разбиране за Любовта. Не е въпрос за гражданската свобода, която е само частично проявление на свободата. Под свобода, в най-простия смисъл, се подразбира човек да е свободен да мисли, да чувства и да постъпва - няма да казвам: „както намери за добре“, а само да е свободен да мисли, да чувства и да постъпва. Щом кажем: „както аз искам“, или „както другите искат“ - това е вече ограничение. Ограничението си има своя смисъл само при известни условия, само при известна фаза в развитието. То е като една обвивка около човека, както черупката около яйцето. И човек сам трябва да премахне тази обвивка, която го ограничава, като за това има ръководството на един учител, който разбира законите на това освобождаване. А освобождаването е необходимо, за да влезем в пряк контакт с външния свят, с реалния свят. Само тогава ще разберем Любовта.

Любовта трябва да се проучва, а хората казват: „Любовта трябва да се чувства; право е, че трябва да се чувства, защото чувствата са проводници, чрез които Любовта се проявява. Но Любовта не само трябва да се чувства, но тя трябва да се проучва. Първо Любовта трябва да се проучва като разумна сила, която има и свое практическо приложение в света. Като проучвате Любовта, не започвайте от сегашната любов, която имате, защото туй, което имате, това са вашите чувствания. Вие като имате известно разположение и чувство на симпатия към някого, наричате това любов. Всъщност това не е още любов. Че имате известно чувстване, това е вярно, но че имате любов, това е още въпрос.

Любовта се отличава с едно качество, че е вечно в движение; в нея няма прекъсване. Животът, който произтича от любовта, е вечен и непреривен. Там където има прекъсване на живота, това показва, че

има някаква странична сила или материя, която прави едно малко нарушение в проявата на това вечно движение в любовта. Когато говорим за Любовта, вие веднага си я представяте в отношенията между мъжете и жените. В отношенията между мъжете и жените няма никаква любов; там има само временно действие - вземане и даване; т.е. чисто търговско-спекулативна работа.

Любовта е същността на живота. Това е великото вътрешно разбиране на Любовта. Любовта е туй, което носи всички блага на човешкия живот. Туй, за което вие си мечтаете в хиляди форми, това е проявата на Любовта отвънка; тя е и средата, в която се развива нашият живот. Ние не знаем да има някаква реалност извън Любовта. И да има някаква реалност извън Любовта, ние не може да я приемаме само чрез Любовта.

Различните фази, през които човек минава в живота си, са само фази, за да разбере истината за Любовта. Но при тези положения, той частично ще разбере тази истина.

Истинска любов е тази, която може да ни извади от гроба, която може да ни извади от сиромашията и да ни освободи от всички болести и страдания в живота. Любовта може да премахне всички недоразумения, нещастия и противоречия между хората и да внесе новото разбиране в живота, за да го осмисли - това е любовта. Вие отсега нататък има да живеете на земята, за да познаете и проучите проявите на Любовта.

Целият прогрес и благоденствието в света зависят от разбирането и прилагането на Любовта в нейните малки и големи размери. Тя трябва да се прояви в отношенията на двама души, десет души, сто, хиляда, милион и пр. И когато се устройва едно общество, трябва да се разбира законът на Любовта.

Хората се свободни да си създават каквито искат „закони“, но щом тези „закони“ имат отрицателни резултати, трябва да се знае, че те не са направени, както трябва, т.е. в противоречия са със закона на любовта. Христос казва: „Ако имате любов“. Но към кого трябва да имаме любов? - към дома, т.е. към Царството Божие. Хората трябва да са готови да жертват нещо от себе си; но ако у тях няма послушание, няма да има никаква жертва. Без послушание и жертва любовта не можем да я разберем. Това са встъпления в любовта. На вас може да ви се вижда странна идея-а за жертвата, но по-хубаво нещо за човека от жертвата във физическия свят няма. Жертвата е един капитал, който постоянно се увеличава, а чрез послушанието иде знанието. Човек не може да добие знание, ако не слуша. Той трябва да бъде послушен, за да добие знание.

Туй, което сега съществува в света, е добро, но то не е постоянно. Човек може да е мъж, жена, дете, цар, слуга и пр., но всичко това са временни неща, временни отношения. В онзи свят, в царството на съвършените, няма мъже, жени, деца, царе, слуги и пр., в този смисъл, който се разбира тук. Други отношения съществуват там. Женитбата, каквато съществува сега на земята, е едно временно кармическо отношение. За в бъдеще трябва да се образуват, или по-право казано, да се възстановят първоначалните свободни отношения - отношения на любовта. Сега хората мислят, че сродните души се женят. Не, сродните души никога не се женят. Щом две сродни души се оженят, то сродството изчезва между тях. Женитбата на земята е временно отношение между мъжете и жените, а отношението на сродните души е нещо вечно. Между съвършените и светите отношенията са братски - братята работят един за друг - те са с равни права и задължения; и законът, който регу-

лира техните отношения, е в съзнанието им, а не външен. А на земята отношенията между слуги и господари са други; също така отношенията между мъжа и жената не са братски, и следствие на това, сегашният дом е неустойчив; затова и децата бягат от дома. Момата и момъкът като станат по на 21 години, бягат от дома. Това става така, защото съвременният дом не е основан на любовта. Но ние ще оставим дома, както си е днес. Злото не седи в ножа, но ножът в ръцете на един лош човек произвежда зло, а в ръцете на един добър човек прави добро. Злото не е в порядъка, а в самите хора, които употребяват този порядък. Един закон ако се прилага от някой добър и разумен човек, ще има един резултат, а ако се прилага от някой неразумен и глупав човек, ще има друг резултат. С това не искам да кажа, че съвременният порядък е идеалният и желаният, а само изтъквам, че всеки порядък в света е напълно обусловен от хората, които живеят в него. И затова според нас, най-първо трябва да се изменят хората, да станат разумни и любящи и тогаз само по себе си ще имаме нов, идеален порядък на нещата. Теорията на всемогъществото на условията, които обуславят всеки порядък, и следователно, да се подобрял животът, трябвало да се подобрят условията на личността, е една детска недомисленост и непознаване на действителността. Не са условията, които създават нещата и явленията. Това може да се види от всеки, като проследи развитието на обществата в широк мащаб, а може да се провери и като се наблюдава живота в семействата. Има много семейства, които имат всички външни условия, но живеят като в ад - в раздори и недоразумения, а има семейства, които живеят в оскъдица в материално отношение, но имат любов и разумност и живеят отлично - в мир и веселие. Ревността, недоразуменията и половата разюзданост, които

разстройват съвременното семейство, в зависимост от условията ли са? Днешните ненормални отношения в семейството, са резултат на онова криво разбиране, което хората имат за мъжа и жената, и въобще за човека. Ако разгледаме нещата принципиално, то в света съществува само един мъж и една жена, проявени в много форми. Жената като види един мъж трябва да чувства вдъхновение, подтик към възвишени мисли и благородни чувства и красиви постъпки, и да бъде радостна и весела. И ако жената може да произведе също такава състояние у мъжа, тя е вече една истинска другарка, която споделя живота на мъжа. Такива трябва да бъдат бъдещите разбирания на мъжа и жената за техните отношения. И тогава домът ще бъде устроен върху други основи.

Как ние живеем, това можем да знаем, но как другите хора живеят, е непонятно за нас; ние не знаем дълбоките причини, които стоят зад една постъпка на даден човек. Ако считаме Бога, Който ни е създал, за Съвършено Същество, и при това се случват аномалности в живота ни, мислите ли, че тия неща Той не ги е знаел? - Той ги допуска, за да внесе чрез тях известни блага в нашия живот. Злото е допуснато, за да стане един път, за да се внесат известни блага в живота на хората. Но само Бог знае този път. Ако някой човек си позволява да прави зло, то той самият ще страда от злото си. Злото е един път, чрез който Бог ще ви застави да научите нещо; също и доброто е път да научите нещо. Всяко положение и форма, които човек заема в живота си, служат само да научи човек нещо.

Но да се върнем към въпроса за любовта, който има практическо приложение в живота на хората. Първо любовта се проявява като мисъл във вашия мозък, после се проявява като чувство във вашето сърце и дробове и най-после като проява, като движение

във вашия стомах. Вие трябва да разбирате проявите на любовта във вашия мозък, проявите на любовта във вашето сърце и дробове и да разбирате проявите на любовта във вашия стомах. В стомаха си проявите на любовта ще познаете само чрез добрата храна, която ще приемете; за да имате проява на любовта, трябва да приемате само чиста храна; ако не приемате чиста храна, няма да разберете любовта в нейното физическо проявление, т.е. няма да сте здрави. Необходимо е да дишате правилно чист въздух, за да разберете проявите на любовта в духовния свят; и трябва да имате светли мисли, за да разберете проявите на Любовта в Божествения свят. Когато любовта не се проявява правилно в някой от тези три свята, заболяват в тялото на човека съответните органи, които са свързани с тия светове. Така например, ако човек страда от пневмония, тя се дължи на едно неестествено състояние на неговите чувства, това показва, че любовта не се проявява правилно в духовния свят. Когато някой човек страда от някаква неврастения, това показва, че неговите мисли, са в неестествено състояние, че проявите на любовта в света на мислите не стават правилно за този човек. Когато някой има разстройство в областта на стомаха, това показва, че има неправилно проявление на любовта във физическото поле. Тогаз черният дроб е разстроен. В първият случай се явява охтиката и разяжда белите дробове. Когато пък се развали черният дроб, тогаз се засягат всички нисши чувства; а когато имаме неправилно проявление на мисълта, засегната е нервната система, чрез която се доставят най-необходимите енергии и тогава вече свършва с живота си.

Сега ще ви дам една нова рецепта за приготвяне на лекарство. Ще вземете един грам мисловна енергия от мозъка си, два грама топлинна енергия от дробовете

си и три грама физическа енергия от стомаха си, и като съедините тези енергии, ще имате едно лекарство, с което ще може да се лекувате от всички гореспоменати болести. Направете опит - дали ще излезе сполучлив или не, ще зависи от това, как сте го разбрали и приложили. Ще вземете една стъклена съдина и ще турите 100 грама вода в нея, за един грам мисловна енергия, ще турите 200 грама вода за двата грама топлинна енергия, и ще турите 300 грама вода за трите грама физическа енергия - стават всичко 600 грама; ще стоплите водата до 100 градуса и след туй ще я турите в едно чисто шише, което да се запуши. След това ще изложите шишето с приготвеното лекарство на слънчева светлина и след това всяка сутрин, обед и вечер ще вземате по една чаена лъжичка. След като изпиете всичката вода, вашата болест ще се махне. Преди ядене ще вземате лекарството. За да излезе опитът сполучлив, не трябва да се съмнявате, а да имате пълна вяра в това. За да вложите мисловна енергия във водата, трябва да постъпите по следния начин: ще хванете главата си при слепите очи с три пръста и ще концентрирате мисълта си няколко минути, и след това ще ги потопите в стотях грама вода, после ще сложите трите си пръста на гърдите и пак ще концентрирате мисълта си, няколко минути, ще възприемете топлинната енергия и ще я внесете в двестата грама вода, след това ще турите трите си пръста на стомаха и ще приемете необходимата физическа материя и нея ще я вложите в тристата грама вода, след това ще съберете всичката вода на едно място и ще кажете - да стане, както е казано. Който има вяра, да го направи, и ще има резултат, а ако нямате вяра, никак да не го правите. Това е една практическа страна на учението на любовта. Направете този опит когато сте в безизходно положение и никой лекар не може да ви помогне.

Ще попитате, как става тази работа? - Целият човек е един мощен акумулатор на космичните енергии. И мозъкът, и гробовете, и сърцето, и стомахът са най-мощните силови възприематели, чрез които човек възприема енергиите от космоса. Също така ръцете, пръстите са проводници на космичните енергии. И когато човек поставя ръцете си на главата, гърдите или стомаха, тогава той възприема с ръцете си съответните енергии и ги предава на водата, като потопи ръцете си в нея. Когато майката прегръща детето си, тя му предава от своите сили, също така и детето, като прегръща майка си, и то ѝ предава от силите си. Всеки човек е проводник на Божествената енергия и като си простре ръцете здрав човек към някой болен по известни правила, то болният ще оздравее. Един обикновен човек мъчно може да го направи, защото се иска голяма концентрация на мисълта, за да се даде направление на енергията, но повече хора събрани заедно, много лесно могат да го направят. Сам човек да го направи, предварително се изисква обучение на мисълта му, обучение на чувствата му и на волята му. Това е вече един начин на подмладяване. Да се подмлади човек не е мъчна работа.

Подмладяването върви по един особен закон на Природата. Подмладяването е свързано с възстановяването в организма на нормалната дейност на жизнената енергия, център на която е Слънцето. Жизнената енергия на Слънцето ние възприемаме чрез въздуха и светлината. Сега вече и многото съвременните лекари започват да лекуват разни болести със слънчевата светлина. Да допуснем, че някой има анемия. Аз бих го лекувал по следния начин: Ще взема една призма от 20 см широчина и ще я туря в стаята му. После ще концентрирам ума си върху нея и ще изтегля всичката червена светлина, която ще отправя към болния, и анемията му скоро ще изчезне.

Ако лекувам на някого стомаха, пак ще концентрирам ума си и ще изтегля от призмата жълтия цвят и ще го препращам в стомаха на болния. Ако нервната система е развалена на някого, ще изтегля всички сини лъчи от призмата и ще обливам с тях болния. На неврастениците е необходим синият цвят. Цветовете могат да послужат като много ефикасно лекарство против всички болести, стига да знаем, как да ги употребим. Различните цветове може да възприемете и като гледате вечерно време звездите. Като гледате вечер звездите, може да възприемате синия цвят и всяка неврастения ще ви напусне. Небето е за нас, хората, да го гледаме и да възприемаме от него всички сили и блага идещи оттам. Ако на някого не върви работата, нека излиза във вечер и да гледа звездите една по една, докато се измени разположението му и работата ще тръгне. Всичкото Божие благословение можем да получим, като гледаме вечер звездите и се свържем с техните енергии. Но съвременните хора, като не разбират тази дълбока наука, казват: „Това са суеверия и празни работи, да се занимаваме с икономическите въпроси, които са най-съществени за живота. Но нашият икономически живот е зависим в много отношения от Слънцето и звездите. Ние само ще награскаме малко земята и ще хвърлим семето, а слънцето, водата, въздухът и много още сили ще го възрастат. Човек не трябва да бъде роб и да работи по цял ден. По малко трябва да работи човек. От невидимия свят искат от нас да мислим повече и да чувстваме повече, а по-малко да работим физически. А днес е обратното. Необходимо е правилно разпределение на човешката дейност в трите свята, за да бъде животът ни разумен и смислен.

Сега някой чака второто пришествие, като дойде Христос да направи хората щастливи. Но Христос казва: „Идете и проповядвайте това Евангелие и аз ще

бъде с вас до скончанието на века.“ И още: „Ако ме любите, ще опазите заповедите ми.“ Това показва, че Той не е никога бил далеч от нас. Но всякога когато не разбираме един човек, ние сме далеч от него; и когато не ни разбира някой, той е далеч от нас. Единственото нещо, което ни отдалечава от Бога и Христа, това е нашето неразбиране.

Сега ни трябва едно правилно разбиране на живота, за да сме близо до Христа и да приложим любовта в живота си, за да победим греха и смъртта и да можем да служим на Бога, да живеем за Бога. Човек никога не трябва да живее за себе си, ако иска да прогресира. Бог ще живее за нас, а ние ще живеем за Бога. Ако Бог живее за мен и аз трябва да живея за Бога. Бог живее за всички, и всички трябва да живеят за Него. Бог създаде всички блага за всички, и никой не е лишен от Бога от никакви блага. Няма нещо, което да желае човек, и да не му се даде. Каквото пожелае човек все ще получи. Няма по-хубаво нещо от това, да бъдете обичани. Щом ви обичат хората, всичко може да ви се даде. Не желайте да бъдете силни, защото силата има смисъл само при любовта. Ако имате богатство, сила и пр. без любов, ще си причините само нещастие и смърт. Но ако възприемете любовта, тя ще ви направи напълно господари на положението, от което никой не може да ви измести. Онези от вас, на които съзнанието вече е пробудено, така трябва да гледате на нещата.

Сегашните идеи, които имате, не ги отхвърляйте, но ги трансформирайте. Не бягайте от живота, но се справете със задачата му. Това ще покаже вашата сила. И помнете, че смъртта е последният противник, с когото трябва да се справите на земята. Трябва да се борите и победите смъртта. Борба трябва, необикновена борба. Само с молене нищо не се постига. Ще се молите само да ви помогнат в процеса

на борбата, а не Бог да се бори заради вас. В борбата срещу смъртта, само любовта може да бъде най-мощната сила, която ще ви подкрепи. Всички трябва да бъдете смели и решителни в тази борба със смъртта; а вие сега сте станали много пасивни и казвате: „Каквото Бог даде.“ Не! В себе си трябва да имаме сила да победим мъчнотиите, в които сега се намираме. Гледайте право, не на вас да обръщат внимание, но вие обръщайте внимание на другите. Влизайте в положението на другите хора, и търсете във всеки човек хубавото и му въздействайте хубавото да се прояви спрямо всичките му близки и неговите мисли, чувства и постъпки. Туй, което мислите за другите, ще се върне и на вас. Доброто, което желаете на другите, ще се върне и на вас. Светът е създаден за всички и като работим за повдигането на света, ще се повдигнем и самите ние. Любовта е мощната сила в света, която трябва да се употреби за общочовешкото повдигане.

Беседа, държана от Учителя на 22 февруари 1934 г.

ВЛИЯНИЕТО НА СЛЪНЦЕТО И ЗЕМЯТА ВЪРХУ ЖИВОТА НА ЧОВЕКА

Хората се интересуват от нещата доколко, доколкото имат отношение към тях. Земята ни интересува доколко, доколкото тя може да ни даде храна, а така също и доколкото може да ни даде вода и въздух, които са ни потребни. Слънцето ни интересува доколко, доколкото може да ни даде светлина и топлина. Засега много малко хора има, които се интересуват от небето и от звездите. Да се занимава със звездите, човек трябва да има един възвишен ум. Най-първо човек трябва да се учи и завърши учението си на Земята; след това да се учи и завърши науката на Слънцето, а най-после да пристъпи към третия университет да проучва звездите. Но засега това твърдение е още недостъпно и непонятно на съвременните хора, които се намират в заблуждение относно живота на човека и неговото развитие. Има голямо отклонение в живота на хората, от законите на природата и затова нито религията им е на място, нито вярването в Бога им е правилно вярване, нито науката им е наука, нито общественият им живот е живот. Цялата култура на Земята е пълна само с гробища; Земята е култура на всички умрели същества. И сегашното поколение ще остави такава култура на гробища. Какъв е тогава смисълът на всички тези борби, които стават на Земята - социални, държавни и пр.? Какъв смисъл има всичко това, ако един ден

всичко ще изчезне и нашата Земя заедно с другите планети от слънчевата система ще се превърне в една космична мъглявина, от която ще се роди нова слънчева система, където наново ще се повтарят пак същите борби? - С това разсъждение не искам да ви обезсърчавам, но искам да ви накарам да мислите, за да добиете ясна представа за света и живота, което ще осмисли съществуването ви. Сега се проповядва от някои, че хората трябва да вярват в Бога. Но в кой Бог трябва да се вярва? - В онзи, когото хората ли създадоха? Не, ние не вярваме в такъв Бог. Туй, гето се разправя, че в света имало безверници, е само хорска измислица. В историята на цялото човешко развитие няма нищо помен някой човек да се обезверил в истинския Бог. Но в богове, които хората създават, е имало и винаги ще има обезверявания. Срещна ли един безверник, който ми казва: „Аз не вярвам в Бога“, аз му казвам - и аз не вярвам в този бог, който не е любов и в чието име се вършат всички насилия и несправедливости - дай си ръката! - Друг ми казва - едно време аз не вярвах в Бога, но сега придобих ново разбиране за света и имам едно ново верую. Казвам му, ако твоеото верую е обосновано върху любовта, която изключва всяка лъжа и всяко насилие, то е истинско верую.

Новото верую трябва да внесе в света елемента на братството. Но не братството, което сега съществува в света; сега братята се чувстват като братя, докато е жив баща им. Но като умре бащата, почват да се карат и бият за неговото имане. Това не е братство. Щом един баща умира, никакво братство няма помежду си синовете му. Който умира, не може да бъде баща, нищо да бъде майка. Казва някой, че имал майка и баща, но заминали за онзи свят. Но това е криво разбиране за същността на майката и бащата. Майката и бащата на човека никога не заминават за онзи свят.

Сега някои хора искат да отидат в онзи свят за да се избавят от негодите на този свят. Но със сегашните си разбирания те ще развалят и онзи свят. Христос разви преди 2000 години учението за живота на хората в онзи свят, обаче хората от този свят, не само че не го приложиха, но го и изопачиха. И от онова, което Христос е учил, сега вече нищо помен не е останало. Ще кажете: Християнството не е ли потикнало света напред? Не е ли прогресирало човечеството с внасянето на християнството в него? Не, християнството не е накарало човечеството да прогресира, нищо пък някоя друга религия или наука, или философия са могли да накарат човечеството да прогресира. Да се мисли, че известна религия или наука са накарали човечеството да прогресира, е едно заблуждение. Защото самата религия и науката, която има човечеството, са плод на прогреса. Ако не беше така, ще запитам: Коя религия и коя наука кара растенията и животните да прогресират? Като говоря така ще кажете, че съм безверник. Да, аз съм един от големите безверници, защото не вярвам в никаква лъжа; аз съм човек, който не вярва в никаква несправедливост, в никаква злоба, омраза и пр. Аз съм човек, който не вярва и в смъртта, а вярвам в живота и във великото знание, което е вложено в него. Но хората отдавна са опетнили свещените думи на живота, та сега вече са станали неразбираеми. Мойсей, който е бил посветен и който дълбоко познавал природните закони, които устройват човешкия организъм и поддържат живота му, писа за човека в книгата „Битие“: „В който ден пристъпиш великия закон на живота, ти ще умреш.“ Мойсей разбираше, че смъртта се явяваше в човешкия живот като неизбежно последствие на престъпването законите на живота. Всички хора, които умират, са престъпници спрямо законите на живота. Първото престъпление,

което хората извършиха по отношение законите на живота е, че престанаха да бъдат проводници на Божествената Любов в себе си и останаха с човешката любов, в която съществуват всички промени и противоречия. Сегашните хора, щом като обичат едно агне мислят, че трябва да стане жертва за тях. Но хората още не разбират, че месото е една неестествена храна за човека. Естествената храна за човека са плодовете, а хората се хранят с мърша, която носи отрова в себе си и причинява на хората много болести и смърт.

Затова първата стъпка към победата над смъртта е да престанат хората да се хранят с мърша и да почнат да употребяват плодовете, които са естествената храна за човека.

Най-важният биологически закон, който трябва да се изучава, е този за установяването на отношенията на Земята, Слънцето и звездите към човешкия организъм, а така също да се изучава отношението и на онзи вътрешен принцип в живота, който е известен под името любов. Единственото реално нещо в света, това е любовта; тази любов, която дава живот и е създала всички организми и всички форми. Същата тази любов е родила и Слънцето, и звездите, и цялото Битие. Тя е Великата Реалност, тя е проявата на Абсолютния Бог. Тази Велика Реалност за нас се проявява най-първо чрез земята; Земята е в случая един проводник на Божествената Любов. Затова се казва в Писанието, че Бог взел пръст и направил човека. Слънцето е направено преди човека. То е друг проводник на Великата Реалност. Ако човек не разбира същността на Слънцето и Земята, не може да разбере и Бога. Сега трябва да бъдат проучени и разбрани влиянията на Слънцето, Земята и звездите върху човешката психофизиология и след туй ще разберем Онзи, Който е създал света.

След като изучим всичките условия и възможнос-

ми на земята, ние ще можем да създадем един сносен порядък за човешкия живот. Всички страдания и противоречия в съвременния живот произтичат от това, че всеки човек не е поставен да работи там, където трябва. Според законите, които ние знаем, необходимо е човек да се роди на земята на точно определено място и в точно определено време. Ако човек не се е родил, където трябва и когато трябва, то през целия си живот ще бъде нещастен. И ако Слънцето не види човека на мястото, където се ражда, то нещастие очаква такъв човек през живота му.

За да бъде щастлив човек, който се ражда на земята, необходимо е майката, когато го е носила в утробата си, да е имала възвишени идеи в ума си и благородни чувства и копнежи в сърцето си. Бащата на щастливия човек трябва да е мъдър и винаги вдъхновен, а братята и сестрите на щастливия човек трябва да са радостни. Само при такива условия може да се роди щастлив човек на земята. Ако някой човек постъпва така в живота си, че кара майка си и баща си да съжаляват, загдето са го родили, то този човек не може да очаква добро от съдбата си. Това е първото биологическо условие за благоденствието на всеки човек. Хората, които не разбират тези основни закони на живота, искат да напуснат земния си живот и да отидат някъде си на онзи свят. Обаче, ако бъдат запитани хората, които искат да отиват на онзи свят, къде е „онзи“ свят? - на месечината ли е, на Слънцето ли е, или някъде другаде, то те не могат да отговорят на това запитване. С това не искам да обвинявам религиозните хора, но искам само да изтъкна едно погрешно схващане за живота. Защото не е въпросът да напуснем Земята, а да изучим всички условия и закони, при които можем да бъдем щастливи на нея. Сега съществува едно заблуждение в света по отношение органическите закони на живота, заблуж-

дение, което пречи на хората да разберат, че където и да са, за да бъдат щастливи, трябва да разбират и изпълняват тези закони. Това заблуждение в човешкия ум е причинено от съществуването на земята на деня и нощта. Понеже сега едни хора се раждат денем, а други се раждат нощем, затова и толкова противоречиви възгледи има за живота. Тези хора, които се раждат през нощта, колкото и да ги възпитават, пак не могат да се възпитат. А за голямо съжаление, сега вечерно време се раждат повече хора, отколкото денем. Та затова се е създал един органически свят на учени хора, които са родени през нощта; те пишат и работят в тъмнина. Техните възгледи за нощта са отлични, но като дойде да се приложат за дневния живот, вижда се тяхната погрешност.

Едно от условията да се оправи светът е това, хората да започнат да се раждат само денем. Ако това не може да се направи от страна на всички хора, то светът ще си остане все в това положение. Каквито учители и да дойдат, каквито религии и учения да се проповядват, нищо не ще бъде в състояние да поправи сегашния свят. При сегашното органическо устройство на човека, не може да се оправи светът. Светът трябва да се преустрои преди всичко органически, по законите, които съществуват в Природата. Това не става произволно, с човешки измислици.

Всеки човек, според органическото си устройство, има точно определени възможности за постижения, затова човек, при сегашното си развитие, не може да се занимава с всички професии. Необходимо е човек да съзнава, че има нещо разумно в света, което определя биологически и математически нещата и е поставило известен ред в Природата; и когато човек пристъпи тези порядки, всичко в неговия живот започва да се обръща надолу с главата. Човек, който е роден за търговец, не може да има нещастие и неуспех

в предприятията си. Същото се отнася и за поета, философа, учения и пр. Това е великата истина в света.

Постижението на Истината е последен резултат на всяка дейност в Природата. Когато говорим за доброто и справедливостта, разбираме ги като условия за постижението на Мъдростта; когато говорим за доброто, справедливостта и разумността, подразбираме, че това са условия за постижението на Любовта; а когато говорим за доброто, справедливостта, разумността и любовта, подразбираме, че това са условията за постижението на Истината. Истината я познаваме по това, че тя всякога носи пълна свобода за ума, за сърцето и за човешката воля. Това, което при всичките условия остава ума ми свободен да мисля, както аз схващам, и моето сърце да чувства, както аз схващам, и моята воля да действа, както аз схващам по законите на доброто, на справедливостта, на разумността, на любовта, и на истината - това наричам свобода. Най-първо трябва да се проучват законите на доброто, после на справедливостта, на разумността, на любовта и на истината, а най-после на свободата, защото тя е последен резултат на творческия процес в живота. А сега често хората говорят за любовта, без да разбират нейните закони и пътища. Любовта в своето проявление в живота е обусловена от много фактори. Например, ако обичате някого си, но го оставите гладен, при възможност да го нахраните, то любовта за вас ще изчезне; когато започнете да обичате някого, това е признак, че Природата иска от вас да помогнете на този, когото обичате, да придобие това, от което има нужда. Ако не му помогнете, то любовта за вас ще се прекъсне. Гладният казва: Ако ме обичаш, нахрани ме; болният казва: ако ме обичаш, помогни ми. Ако не разбирате закона ще кажете на нуждаещия се: Бог да ти помогне. Бог иска да му помогне и затова Той

теб е изпратил да изпълниш волята Му в случая.

Важният въпрос, който трябва да занимава сега умовете на хората е, какво е тяхното отношение към Земята и към Слънцето. Ако това се знаеше, щеше да се разбере, че когато човек е анемичен, това показва, че няма правилни отношения с червените лъчи на Слънцето. Ако човек не може правилно да расте и да се развива, няма органически сили, това показва, че той няма правилни отношения със зелените лъчи на Слънцето. Защото зелените лъчи са, които произвеждат органическия растеж. Ако човек не може правилно да мисли, това показва, че той няма правилно отношение с жълтите лъчи на Слънцето; ако в човека не е развито религиозното чувство, това показва, че той няма правилни отношения със сините лъчи на Слънцето; ако някой човек няма доблест, чувство и достойнство, това показва, че той няма правилни отношения с виолетовите лъчи на Слънцето. За да добие човек това, което му липсва, трябва за тази цел да възприеме съответните слънчеви лъчи и същевременно да възприеме и съответната материя от Земята чрез специфични за тази цел храни. Защото всеки лъч от слънчевия спектър изисква съответната материална среда, чрез която може да се прояви. Това е цяла наука, която за в бъдеще ще проучват биолозите и физиолозите. Само когато хората всестранно проучат тези живи закони за светлината на Слънцето и материята на Земята и ги приложат в живота си, те ще бъдат здрави и щастливи. Само напълно здравият човек не прави никакви престъпления в живота си. Човек, който има добре организиран мозък, здрави и правилно функциониращи бели дробове и здрав стомах, никога през живота си няма да допусне престъпна мисъл в ума си, престъпни чувства в сърцето си и няма да допусне волята си да извърши някакво престъпно деяние. Хора, които вършат прес-

тъпления, имат някаква аномалност в стомаха си. Между нормалните и аномални състояния на стомаха и възбудимостта на основата на мозъка има известно отношение, тъй както между плодородието на Земята и Слънчевите петна. Установено е статистически, че когато на Слънцето има повече петна, тогава има и по-голямо плодородие на Земята, а също и повече женибди между хората, а когато няма петна върху Слънцето, плодородието на Земята е много малко, а нещастията между хората повече. Има известно съотношение между явленията върху Слънцето, плодородието на Земята и човешките мисли, чувства и деяния в известно поколение. Каквито са мислите, чувствата, стремежите и вътрешният живот на хората и каквито са техните постъпки, такива условия ще се подготвят в Природата и такава култура ще си създадат в света. Но хората още не схващат зависимостта между тяхната дейтелност и явленията в Природата, а се намират в едно заблуждение, което ще изясня със следната аналогия.

Представете си, че сте се затворили в стаята си, сами сте направили въздуха нечист от продължително дишане, та вече се задушавате от нечистия въздух, но не ви иде на ум да отворите прозорците, а не искате да излезете навънка, понеже се страхувате да не простинете. В какво седи тогава вашето нещастие? В нечистия въздух, който сами сте го направили нечист и продължавате да го дишате. Напуснете къщата и излезте по планината горе, за да се избавите от нещастиеото си. Сегашният ред и порядък в света, прилича на една къща, в която хората се задушават, но ги е страх да отворят прозорците или да излязат из нея, т.е. да установят нов ред и порядък с нови разбирания.

Една велика истина има в Природата, която гласи, че всички неща в света са зависими едно от

друго. Човек в света има две възможности за повдигане. Тези две възможности са наречени: великото голямо и великото малко. Да започне човек с великото голямо е невъзможно, затова всеки трябва да започне с великото малко. Когато хората проучат силите и възможностите на великото малко, ще разберат, че то е дало всички условия, които са необходими на човека за неговото правилно развитие; ако сега някои хора мислят, че нямат дадени условия, трябва да знаят, че те са ги загубили по тяхна собствена вина. Този Бог, в Когото аз вярвам, е дал всичко необходимо за живота на хората. Човекът, който иска да разреши всички противоречия в живота си, трябва да се отрече от всичко каквото му е дадено; или казано с други думи - всичко каквото притежава, да не го употреби само за себе си, но да го употреби за благо и на своите близки, т.е. за благо на всички хора; а той ще бъде последен в тази редица, и след като си свърши работата, ще помисли за себе си, а ако не му остане време, няма да мисли за себе си. Това е законът на самоотричането. Ако вървите по този закон ще придобиете познанието за великото голямо и ще разберете, в какво седи свободата на човека.

Сега всички хора трябва да се заемат с проучване влиянията на земята върху живота на човека. Съвременната едностранчива култура е лишила човека от много блага на земята. Така например, лятно време хората ходят с обуца от животински произход, страхувайки се да походят малко боси, което е крайно необходимо за здравословното състояние. Също така хората не знаят как да си направят домовете, за да използват разумно слънчевата енергия в тях; те не мислят как правилно да стъпват на земята, за да възприемат нейните енергии и пр. Много от разстройствата в организма на съвременните хора се дължат на това, че нямат необходимата потенци-

ална земна енергия в себе си. За да функционират жизнените енергии в организма на човека правилно, необходимо е в него да става правилна обмяна между слънчевите и земни енергии.

Вечерно време преди да си легне човек, трябва да направи известни упражнения, чрез които да прокара слънчевата енергия през себе си, към центъра на земята, а от центъра на земята да възприеме енергиите на земята; а сутринта трябва да направи обратното - да прокара земната енергия през себе си към центъра на Слънцето, а от центъра на Слънцето да възприеме енергиите на Слънцето. Това е дълбокият смисъл на окултните науки, които са обосновани върху принципите на една велика наука. Човек, който е запознат с окултната наука, може да създаде щастие на своя дом, може да продължава живота си, а и да постигне и безсмъртие на земята. Тези хора, които живеят дълго, познават отчасти тази наука.

Природата за мен е жива и разумна и може да разрешава всички социални въпроси и противоречия. В Природата има един отличен порядък, откъдето ние трябва да вземем модел при създаването на новото общество. В новия порядък всички хора трябва да работят според силите си и богатата да се разпределят според нуждите на човека. Човешкият организъм представлява един модел на природата за образец порядък, който днес не функционира съвършено, поради нарушенията, които сам човек внася в него.

В човешкия организъм всички клетки, всички органи и всички системи вършат специфична работа, според мястото което заемат, но плодът от дейността на всеки се употребява за богатата на целия организъм. В човешкия организъм може да видим образец за правилно разпределение на всички блага между хората.

В мозъка на човека има специални клетки, които възприемат светлината на Слънцето във всичките ѝ

гами. Слънчевата светлина има 52 гами, а съвременните хора на „науката“ досега са изучили само две, а всичко останало е един свят непознат. В мозъка на човека има известни клетки, които се занимават с разпределение на енергиите, има известни клетки, които се занимават с производство, едни се занимават с едно, други с друго, всички са проводници на различни лъчи. И всички са толкова умни, че ако не ги спъваме в тяхната дейност, те могат да уредят отлично живота ни. Има клетки, които предвиждат бъдещето - това го наричат интуиция в съвременната наука. Според изследванията на съвременната окултна наука, след 3500 години, на земята ще има една нова раса, която ще притежава нови чувства, а земята ще бъде 10 пъти по-голяма, отколкото сега. На земята сега има планини и океани, които съвременните учени не ги знаят. Ще кажете, че това е много казано. В това отношение философията на съвременния човек прилича на философията на мравките, които се движат в едно ограничено пространство, и ако мислеха като хората, биха си казали - това е цялата земя. Също така и човешката представа за земята е ограничена в зави-симост от сетивата, които имаме. Сега човек има пет сетива, но бъдещият човек ще има шест и повече сетива, защото творческият процес на живота е безкраен; тогаз човек ще има друга представа за света. Светът за в бъдеще ще се разкрие пред човека по-обширен и по-красив.

Сега се иска едно ново верую, което да е поставено на опит. На такъв опит, както детето опитва майка си и баща си. Така всеки може и трябва да опитва Природата и да се увери, че тя е жива и разумна и взема участие в неговия живот и съдба.

Три фактора има в Битието - Бог, Природа и Човек. Човек е дете на Бога и на Природата; човекът трябва да опитва Бога и Природата. Бог е Великото

безгранично Цяло, в Когото е потопено всичко съществуващо. Природата е външен израз на тази Велика реалност, а човекът е външен израз на Природата. А сега хората отричат съществуването на Бога и искат да подчинят Природата, която считат неразумна. С тези си възгледи за Бога и Природата, човечеството в своята целокупност е създало най-ужасните престъпления, които историята отбелязва в Битието. Сега трябва да се даде обратно движение на човешката мисъл и на човешкия живот. Тази нова мисъл трябва да я поставим срещу хората, които са родени в нощта. Защото в тези хора има алчност и егоизъм и те искат да живеят охолно и да се удоволстват за сметка на ближните си. Трябва в нас да умре злото, т.е. да престане раждането на хората в тъмнината. Ако излезете извънка сферата на земята, ще видите, че там не съществува никаква тъмнина. Тъмнина съществува само в известни граници около земята. Има известни теории на учените от миналото, според които преди милиарди години Земята е минала покрай едно чернозагаснало слънце и всичките нещастия идат от това, че Земята е погълнала в себе си от неговите тъмни лъчи. И нашето Слънце по едно време под влиянието на това черно слънце е загаснало, но в последствие е освободено от тази тъмнина.

Сега изходът от това тежко положение, в което се намира човечеството, е да имаме правилни отношения със силите на Земята и на Слънцето и да ги използваме разумно. А религиите са само условие, те са второстепенни фактори. Под земя разбирам този принцип, който дава; това е майката; а под думата слънце разбирам туй, което оплодотворява нещата и дава всички възможности; това е бащата, мъжкият принцип. И Мойсей, който бил посветен в окултната наука и е разбирал тези неща, казва: „Ще почиташ баща си и майка си, т.е. Слънцето и Земята, но няма

да ги боготвориш. Единственото, което може да се боготвори в света, това е само Безграничното и Неузнаваемото, в което сме потопени, но което никой не знае какво е. Никой образа му не е видял, но това, което не знаем, е най-реалното в света. И това, което ние не познаваме, урежда нашия живот. Където и да сме, в Него сме. И когато сме във връзка с Него, всички страдания и противоречия изчезват. А сега, когато живеем в един друг свят, където всичко може да ни се вземе, как да не бъдем скръбни. Но ако живеем във връзка с Безграничното, ние ще сме в един свят, в който нищо не ще може да ни се вземе. За този свят трябва да се приготвим, и този свят ще бъде тук, на Земята. Има път от Земята до Слънцето, който тогаз ще стане известен и ще можем да отидем на Слънцето. Когато вашето съзнание се повдигне и намери този път и почнете да пътувате, ще кажете: „Преди години само вярвахме на това, което е.“ Вярвайте само в това, което вашият ум може да разбере, и това, което вашето сърце и вашата воля могат да приемат.

Това, което е достъпно за вашето съзнание, в него вярвайте и него приемайте. Аз не искам да правя насилие върху вашето съзнание, да ви карам да вярвате в това, което не можете да приемете.

Това е новото верую, което всички хора трябва да имат, за да се образува, или по-право, да се възстанови вътрешната връзка между всички човеци, да познаят, че са братя и синове на Слънцето и Земята.

Беседа от Учителя, държана на 15 април 1934 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Братство и сестринство	3
2. Спешните въпроси в живота	7
3. Условията на разумния живот	14
4. Целта и смисълът на човешкия живот	22
5. Пред зазоряване в живота	30
6. Кога ще се оправи светът	37
7. Вътрешното ръководство на човека.....	45
8. В какво седи свободата на човека	54
9. Раждането на новия свят	63
10. Основите на новата култура	75
11. Любовта като път за разрешаване на социалната криза	85
12. Егоизмът като причина за усилените времена	87
13. Трите прояви на Любовта	101
14. Влиянието на Слънцето и Земята върху живота на човека	113

БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

II том

Първо издание

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
8001 Бургас / п.к. 609
тел. 056 / 209 65

Редактор
Влад Пашов
Компютърен набор и коректури
Надя Баева
Компютърен дизайн
Милка Кралева

Цена 110 лв

Печат и подвързия:
Печатница "Светлина" ЕАД - Ямбол